

Veseli čas poslavljanja in želja

Spet je tu veseli december! Čas belolasih starčkov, ki radodarno razveseljujejo otroke in večno mlade, hkrati pa, in mogoče še najbolj, tudi trgovce. Svoj »piskrček« pritaknejo še gostinci, in ni čudno, da so se tisočere lučke ponekod, še zlasti v vele trgovinah, začele svetlikati že konec novembra. Pa kaj bi to! Kaj je lepšega, kot videti iskricice sreče v očeh malčkov in svojih najdražjih! Pomembno je, da se veselimo, da se spominjamo svojih najbližjih, da si izmenjujemo poljube, stiske rok in dobre, najboljše želje. Seveda je lepo, da si ob tem tudi kaj nazdravimo, mogoče tudi zaplešemo, predvsem pa se morajo naše brbončice topiti v poživljajočih okusih dobrot na naših mizah. Letu 2007 z vsemi zmagami in uspehi pa tudi polomijami in težavami pohaja sapa. Kakor smo ga lani veselo pozdravljali, ko se je rojevalo iz mačkastega norenja ob izteku prejšnjega leta, mu zdaj veselo mahamo v slovo in vse upe in pričakovanja usmerjamo v novo, še boljše in prijetnejše leto, ki prihaja v znamenju okrogle osmice. V trenutkih, ko smo sami, pa se mogoče spomnimo, da smo spet eno leto starejši, da smo pridobili nekaj novih spoznanj, pa naj gre za vesela ali žalostna, da smo spoznali kopico novih znancev in se od nekaterih poslovili za daljši čas. Zamislimo se

nad tem, kar smo v iztekajočem letu dosegli, kaj nam ni uspelo, kaj nas je veselilo in kaj žalostilo. Prav je, da preveč ne objukujemo zamujenega, izgubljenega. Veseliti se moramo svojih dosežkov, uspehov, pa čeprav so ti videti manjši, kot bi lahko bili, predvsem pa moramo svoje želje, upe in pričakovanja usmeriti v naprej. Človek pa mora svoje veselje deliti z drugimi, prav za to je tudi letos v Trzinu kar nekaj možnosti. Občina in nekatera trzinska društva so spet pripravili različna srečanja, zabave in druge prireditve. Mislim, da je kar dobro poskrbljeno za otroke in starejše, prav gotovo pa bi kaj po svojem okusu lahko našli tudi vsi drugi, še zlasti, če so prilagodljivi in jim druženje s sokrajani kaj pomeni. Žal je za nekatere Trzin še vedno predvsem spalno naselje, ostajajo v svoji zasebnosti in svojih družbah, v življenje Trzina pa se ne želijo vključevati. Tudi s tem ni nič narobe, saj smo v svobodni deželi in nikogar ne moreš v nič prisiliti, vseeno pa je verjetno marsikomu žal, da ni več takšne topline v odnosih med krajanji, kakršna je nekoč bila. Saj tudi v preteklosti niso bili vsi prijatelji, tudi med našimi predniki je prihajalo do nesoglasij, a niso si bili tuje. Vsi so se počutili Trzince in so bili za to pripadnost pripravljeni tudi stopiti skupaj in kaj žrtvovati. Zdaj srečanja in prireditve organizirajo zgolj nekateri prizadevni posamezniki. Vsaka prireditev terja čas in nekaj energije, ideje in priprave, znanje in požrtvovalnost. Če je potem prireditev dobro obiskana in so obiskovalci zadovoljni, je to nagrada za orga-

nizatorje, in takrat hitro pozabijo, da so za to pravzaprav žrtvovali svoj čas in sebe. Neredko pa je obisk slab, le par posameznikov se da milostno prepričati, da sploh pridejo, navsezadnje pa potem vse skupaj še poznavalsko kritizirajo. To organizatorjem vzame polet. Še bolj bolijo kritike tistih, ki sploh ne pridejo. Zato ni čudno, da je tistih, ki so se pripravljali žrtvovati za druge, vedno manj, nekateri pa tudi zato poskušajo za svoj trud izstaviti račune. Kapitalistični, pridobitni duh sega tudi na prireditveno področje. Vseeno pa smo v Trzinu lahko zadovoljni, da se nekateri le ne dajo kar tako vreči v mrtvilo. Med nami so posamezniki, ki imajo Trzin radi in dovolj trdo kožo, da vztrajajo kljub težavam in se vedno znova žrtvujejo za skupne koristi in prijetnejše življenje v občini. Lahko smo ponosni, da je ena od teh ljudi, članica našega uredništva, predsednica trzinskega turističnega društva in občinska svetnica Jožica Valenčak pred kratkim dobila državno priznanje Prostovoljka leta 2007. To je priznanje tudi drugim prostovoljcem v Trzinu, ki so ji stali ob strani in jo posnemali. Prav gotovo bi si takšno priznanje zaslužil še kdo, lepo pa je, da tokrat niso prezrli ene najbolj zagnanih prostovoljk v našem okolju. Tudi zaradi Jožice in njej podobnih prostovoljcev je letošnji veseli december v Trzinu vesel, kot se spodobi, pa čeprav ne bo zaključnega silvestrovanja na prostem. Tudi pripravljenost prostovoljcev za žrtvovanja za druge ima svoje meje.

Čeprav letos ne bomo imeli skupnega silvestrovanja na prostem, sem prepričan, da bo slovo od tega leta vseeno lepo in tako, kot se spodobi. Mogoče bomo bolj doma v prijateljskih družbah, prav gotovo pa bo nebo nad Trzinom spet žarelo v svetlečih izbruhih tisočih raket.

Kakor koli že, ob koncu leta se vsem bralcem zahvaljujemo za prizanesljivost ob napakah, ki so jih odkrili na straneh našega Odseva, hkrati pa vsem želimo, da bi bilo leto, ki prihaja, za vse še lepše, uspešnejše, da bi v Odsevu lahko odsevali same pozitivne stvari! Želim, da bi se vsi počutili Trzince in da bi bili na to ponosni. Vsem skupaj, še zlasti pa občinskemu vodstvu, pa želim, da bi se v občini končno začel investicijski razcvet, ki ga že dolgo napovedujemo. Naj Božiček res prinese gradbeno dovoljenje za dom za ostarele, naj se začnejo posodobitve Mengeške, Ljubljanske in drugih cest! Predvsem pa našim bralcem želim osebno zadovoljstvo, tiho srečo in toplino, seveda pa tudi trdno zdravje za vse! SREČNO 2008!!!

Urednik

ODSEV

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Tel.: 564 11 54, gsm: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Emil Pevec, Meta Železnik, Joži Valenčak,
Franci Banko, Tone Ipavec, Zoran Rink,
Jasna Paladin, Miha Pavšek, Mirjam Štih,
Andrej Zupanc, Nuša Matan, Mateja Erčulj
in urednik fotografije Jože Seljak

Tehnično urejanje in tisk:

GRAFIKA 2000 d.o.o.,

Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:

Joži Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada: 1.500 izvodov

Reklamacije glede dostave Odseva:

Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejemajo
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

Slika na naslovnici

Naj bo SREČNO 2008!

Foto: Jože Seljak

Gradivo za
januarsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do

5.
januarja
2008

Tudi na tem mestu oz. v tej rubriki je bilo že večkrat poudarjeno, da je ena največjih težav, s katerimi se srečujemo v Občini Trzin in seveda tudi v drugih občinah okrog Ljubljane, nenehno naraščajoči promet, ki kljub pospešeni gradnji avtocest skokovito narašča tudi zaradi nezadostnih in neustreznih rešitev na področju javnega prometa. Naj ob tej ugotovitvi ponovno poudarim, da pri tem ne gre samo za živčnost udeležencev prometa, še posebej ob jutranjih in popoldanskih konicah, in pogoste zamude teh udeležencev v službah in na raznih sestankih, na katere se vozimo v Ljubljano, temveč tudi za številne druge, pogosto nepopravljive posledice. Vzemimo samo one-snaževanje okolja oziroma narave ob cestah, zdravstvene posledice pri udeležencih prometa zaradi številnih stresnih situacij, ki jih doživljamo, načete odnose v družbi kot posledica konfliktnih srečanj na cestah in milijoni izgubljenih ur, ki bi jih lahko koristno porabili za delo ali vsaj za branje ali kakšne druge koristne dejavnosti, pa jih izgubljam v avtomobilih.

Telefonske številke občine Trzin so:

**01/564 45 43, 01/564 45 44,
in 01/564 45 50**

Številka faksa je:
01/564 17 72

Uradne ure:
**ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13**

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30**.

Naj omenim, da sem bil tudi podpisani, še preden sem postal župan občine Trzin, seznanjen s predlogi, kako reševati prometne težave v Ljubljani in njeni okolici, tako s tistimi, na podlagi katerih bi bilo mogoče izboljšati razmere na področju prometne infrastrukture in omogočiti izboljšanje na področju odvijanja prometa, kot tudi s tistimi, ki naj bi po organizacijski oziroma logistični plati prispevali k odpravljanju najhujših težav, predvsem pa prispevali k večji privlačnosti javnega prometa in s tem k razbremenjevanju cest. Ker sem te zamisli, kot rečeno, že nekoliko poznal, sem si po ustanovitvi t.i. statističnih regij in po začetku delovanja Ljubljanske urbane (ali Osrednjeslovenske) statistične regije, zelo vneto prizadeval, da bi prav celovito reševanje mestnega prometa (v Ljubljani) in primestnega prometa postalo najpomembnejša točka razvojnega programa Ljubljanske urbane regije. Prav to je bila prednostna naloga, ki jo je poudaril tudi občinski svet Občine Trzin ob odločanju o soglasju z razvojnim programom Ljubljanske urbane regije pred štirimi leti in ponovno ob odločanju o podpori razvojnemu programu za obdobje 2007 do 2010. Ker sem bil na sejah Razvojnega sveta in Sveta Ljubljanske urbane regije v imenu Občine Trzin tako glasen, kar zadeva ta veliki projekt, sem se nekako logično znašel tudi v strokovni skupini za pripravo projekta ureditve javnega prometa znotraj Ljubljanske urbane regije. Ta strokovna skupina je v zadnjem času končno pripravila projektno nalogo in tudi uspela na razpisu za pridobitev sredstev iz državnega proračuna in iz skladov EU za izdelavo projekta celovite ureditve javnega prometa v Ljubljanski urbani regiji. Prav ta čas poteka javni razpis, vreden 300.000 Å, za pridobitev izvajalca za izdelavo tega projekta, ki naj bi celovito zajel vse vidike, od navad udeležencev prometa do potrebnih posegov v infrastrukturo in usklajevanja voznih redov avtobusnih prevoznikov in železnice, kar naj bi omogočilo uvedbo enotne vozovnice za območje celotne Ljubljanske urbane regije, seveda vključno z Ljubljanskim potniškim prometom.

Po drugi strani sem kot predstavnik Skupnosti občin v vladnem Svetu za trajnostni razvoj ravno tako nenehno izpostavljaj vprašanje celovite ureditve prometa v osrednjem delu Slovenije in tako bil imenovan tudi v projektno delovno skupino za projekt Trajnostna mobilnost, ki je eden nosilnih projektov Strategije razvoja Slovenije za obdobje do l. 2023. Ta delovna skupina se seveda ne ukvarja samo z vprašanjem javnega prometa, temveč tudi z iskanjem rešitev za razbremenitev okolja s prometom v celoti in predvsem z izboljšanjem prometnih razmer v Sloveniji, z načrtovanjem t.i. intermodalnih stičišč itd. V tej skupini sem si prizadeval za sodelovanje

med obema programoma in naposled tudi spodbudil odločitev, da projekt celovite rešitve ureditve javnega prometa v Ljubljanski urbani regiji postane vzorčni oziroma pilotni projekt za projekt Trajnostna mobilnost, in da tako projekt Ljubljanske urbane regije pridobi status državnega razvojnega projekta, kar je po mojem prepričanju ključno. Kajti preprosto nemogoče si je predstavljati, da bi lahko Mestna občina Ljubljana ali tudi celotna Ljubljanska urbana regija, ki bo povrh ob morebitnem sprejemu pokrajinske zakonodaje celo razdeljena med dve ali celo tri pokrajine, zmogla kakršnekoli daljnosežne odločitve in posege na področju prometa brez udeležbe države in političnega soglasja na ravni države. Trenutno torej kaže dobro. Žal je za to, da je do tega sodelovanja sploh prišlo, bilo potrebno kar nekaj let prepričevanja, vendar so zdaj, kot rečeno, prvi dejanski koraki (razpisi ipd.) že v teku. Prve rezultate pa lahko pričakujemo morda že čez dve, tri leta. Seveda bodo to najprej organizacijske in logistične izboljšave na področju javnega prometa; posege v infrastrukturo in postopni prehod na tirni mestni promet in usklajevanje s tirnim primestnim prometom pa lahko pričakujemo še kakšno leto kasneje. A vsaj zdi se, da se je proces začel, in to je že nekaj. Veseli me, da lahko rečem, da smo za to tudi Trzinci nekoliko zaslužni, in da je morda tudi zaradi nas proces stekel nekoliko prej, kot najbrž bi tudi drugače. Kajti odločitve so logične in edino primerne. Spoštovane občanke in občani, naj vam tudi ob pričakovanju izboljševanja razmer na prometnem področju zaželim veliko sreče in zdravja, hkrati pa tudi čim manj razlogov za stres in nezadovoljstvo zaradi prometa v letu 2008.

Tone Peršak

**Vse občane vabimo
v sredo, 26. 12. 2007
ob 19. uri na proslavo
ob dnevu samostojnosti
v dvorani KUD-a Trzin.**

**Po proslavi se bomo
poveselili na
prednovoletnem
druženju.**

**Vabljeni.
Občina Trzin**

Resnica ni le ena

Odkar sem prebral Županov kotichek v prejšnji številki Odseva, sem premišljeval, ali naj odgovorim ali ne. Po zadnjih pogovorih na Občini sem se odločil, da je le prav, če pojasnim par stvari. Moram povedati, da mi je po eni strani neprijetno in kar smešno odgovarjati na javno zapisano vprašanje župana, zakaj objavljam tudi prispevke, ki izražajo drugačno stališče, kot je uradno, občinsko.

Gospod župan je bil včasih predsednik Demokratske stranke Slovenije, aktivno deluje v Društvu pisateljev Slovenije in je podpisnik številnih peticij o svobodi izražanja, o nevmešavanju politike v stroko in podobno. Verjamem, da sam prav dobro pozna odgovore na vprašanja, ki mi jih je zastavil v prejšnji številki Odseva, odgovoril pa bom, ker sem vprašan, izzvan in ker mogoče kdo od bralcev vseeno ne pozna dobro procesov demokratične izmenjave mnenj in načel doseganja soglasja v družbi.

Že velikokrat sem poudaril, da želim ustvarjati trzinski časopis za Trzinca, in to ne pomeni občinski časopis po nareku Občine. Kot novinar vem, da vedno obstaja več resnic in da sem zavezan k iskanju objektivne resnice. Ker se moram, če želim odslikavati razmere v Trzinu, poglobljati v trzinska dogajanja in odkrivati, kaj se dogaja v Trzinu, se tudi družim in pogovarjam s Trzinci. V teh pogovorih ugotavljam, kar je normalno in mislim tudi hvalevredno, da vsi Trzinci o vsem ne mislimo enako. Zame to, če nekdo razmišlja drugače kot jaz, še ne pomeni, da je moj sovražnik. Spoštujem njegovo drugačno mnenje, dokler s tem ne začne škodovati meni in mogoče tudi Trzinu. Priznam, da nisem vseveden in da delam tudi napake. To je zame nekaj normalnega, enostavno človeškega. Kdor dela, dela tudi napake. Nismo nezmotljivi bogovi brez napak. Ko se zavem napak, jih skušam odpraviti. Ena takih napak je bila, vsaj sodeč po odzivu bralcev, odprava Županovega koticčka. Nič mi ni hudo, celo pozdravljam ponovno vzpostavitev te rubrike, če je bralcem tako všeč.

Ko sprejemam podatke, že iz poklicne navade o vsem dvomim. Ne verjamem na prvo besedo in o vsem se želim prepričati. Žal mi to zaradi časovne stiske dostikrat ne uspeva, kot bi si želel, a vseeno se trudim za objektivnost Odseva. Na Občini so tisti, ki oblikujejo trzinsko politiko, dejavno vplivajo na življenje v Trzinu in tam so tudi najboljši in najbolj zanesljivi viri informacij. Naj mi pa bo oproščeno, če vsega, kar slišim in vidim ne jemljem za čisto zlato. Že nekajkrat se mi je zgodilo, da sem na občinskih ravneh dobil zelo odločna zagotovila, da je tako in tako. To sem običajno tudi napisal z navedbo vira informacije. Kasneje pa se je lahko izkazalo, da to le ne drži povsem. Za lažje razumevanje naj naštejemo le nekaj primerov: Že večkrat smo dokaj suvereno napovedovali, kdaj se bo začela gradnja doma za ostarele, potem pa na lepem izvemo, da niti še ni gradbenega dovoljenja. Začetek obnove Mengeške ceste smo že večkrat napovedovali, potem pa izvemo, da niti pogodba še ni podpisana. Tudi vprašanje povezovalne ceste med Trzinom in obrtno cono se z različnimi zagotovili vleče že od ustanovitve občine. Povsem razumem občinske veljake, ki pravzaprav živijo za te naložbe, se z njimi ukvarjajo vsak dan in se jim pogosto zdi, da so že tik pred ciljem, pa se potem spet nekaj spremeni, nekaj podre in zamuda je tu.

Zadnjič sva govorila z g. podžupanom Francijem Mušičem, ki mi je potožil: »Miro, tisti pogovor, ki si ga imel z mano, si korektno napisal, ampak potem pa so me nekateri prispevki, ki si jih objavil, postavljali na laž. Takrat ko sva se pogovarjala, sem imel tiste podatke, kasneje pa se je pri nekaterih stvareh spet zapletlo, na primer pri zapornicah na Kmetičevi ulici, in izgleda, kot da sem lagal ali zavajal. Pa ni res! Stvari zdaj stojijo nekoliko drugače, ugotovili so, da elektronika, ki naj bi jo tam uporabili, ne pre-

nese treh zapornic na tako kratki vmesni razdalji. Zdaj bo treba najti drugo rešitev. Pa mi za to nismo nič krivi. Samo ljudje tega ne vidijo in vidijo le, da zamujamo. Tudi za dom za ostarele se stvari iz dneva v dan spreminjajo. Zdaj so nam sporočili, da bomo za božič dobili gradbeno dovoljenje. Pritiskal sem nanje, naj nam ga izdajo za Miklavža, pa so bili spet vmes neki zapleti. Z vsemi silami se trudimo, da bi stvari čim prej stekle, a se vedno kaj zakomplicira. Ne veš, koliko časa in energije porabim za to!« Franciju verjamem, da se trudi in da mi je takrat, ko sva se pogovarjala, dajal podatke, za katerimi je takrat stal, mislim pa, da tudi noben bralec ne bi zameril za zamude, če bi o tem dobil ustrezno pojasnilo. Saj smo ljudje!

Isto velja za podatke, ki jih dobim od župana. So najbolj zanesljivi, a je pogosto boljše, da kaj vzamemo tudi z rezervo in verjamemo šele, ko se zgodi. Naj mi g. župan oprost, če to pišem tako, vendar sem prepričan, da mu s tem ne rušim in ne mažem ugleda. Drugo so različni pogledi in različna stališča. Tudi to je nekaj normalnega za demokratično družbo. V času socializma so nas učili o boju mnenj, jaz pa mislim, da je treba v življenju dati možnost, da prevladajo boljši argumenti - pa ne argumenti moči

Nov dostop do cone?

in nadvlade. Med drugače mislečimi je treba tudi s pogovori dosegati kompromise, iskati srednjo, za vse sprejemljivo pot. Če kdo izrazi svoje drugačno stališče, je treba dokazati, da se moti, da ni dobro obveščen, da so stvari drugačne, ne pa da se zapiramo v svoj slonokoščeni stolp in zviška gledamo na tiste, ki si drznejo misliti s svojo glavo. Župan se je v prvi številki, po tem, ko sem spet prevzel urednikovanje, skliceval na primere drugih občinskih glasil. V njih lahko vidi, da župani pogosto odgovarjajo na vprašanja in drugačna mnenja občanov in da jim to ni pod častjo. Že na začetku sem napisal, da župan lahko v Odsevu vedno s svojimi pojasnili, odgovori in sporočili volivcem in sploh bralcem Odseva razloži, kaj se dogaja v občini. To zanj ne bi smelo biti težko, saj je pismen, predvsem pa tudi najbolje obveščen mož v Trzinu. Res je, da je zelo zaseden in obremenjen, a žal je to tudi cena županovanja. Mogoče pa tudi opozicija pogreša pogovor in ponavlja vedno iste zahteve in trditve.

Jaz slišim in zaznavam drugačne poglede, in s tem, ko jih objavljam, skušam odslikavati razmere v Trzinu - saj želim upravičiti ime našega glasila, predvsem pa s tem želim omogočiti pošten pogovor in demokratične navade v Trzinu. Moram poudariti, da tu ne gre za prijateljske usluge, na kar namiguje župan. Zame so vsi, ki jim dam možnost predstavitve svojih pogledov, stališč in dosežkov v Odsevu, zgolj Trzinci. Le to je pomembno, da želijo našemu kraju in občini dobro in da je to zanimivo tudi za druge

Trzinca, bralce Odseva. Vidim, da si tudi v t.i. opoziciji želijo po svoje prispevati k razvoju in uspešnosti Trzina. Treba jim je prisluhniti in jih, če se motijo, prepričati z argumenti, pravimi podatki, širšimi razsežnostmi problemov. Ob takem pogovoru, prepričan sem, lahko v Trzinu dosežemo marsikaj. Če pa bomo na vse, ki mislijo drugače, gledali le kot na sovražnike, pa se nam lahko začne dogajati znani scenarij, ki smo mu lahko priča na drugih ravneh naše družbe, še prevečkrat pa je krhal tudi moč Slovencev v preteklosti.

Poklicno dobro poznam razmere tudi v več sosednjih občinah, in lahko rečem, da nekaterim županom uspeva, da znajo biti povezovalci tudi različnih pogledov in da energijo vseh uspevajo usmerjati v prizadevanja za razvoj svojih občin, drugim to ne uspeva, pa čeprav imajo poštene namene in se sami tudi zelo trudijo. Veliko poročam o novih pridobitvah občin. V nekaterih jih je veliko, v drugih pa manj. Zakaj je tako, čeprav so načeloma za

vse enaki ali vsaj podobni pogoji, od zakonodaje in družbenih razmer do potreb občanov, je vprašanje zase.

Za konec pa bi še prosil župana, da mi v Odsevih, ki sem jih ponovno uredil, konkretno navede primere žaljivega pisanja. Vem, da je to osebna ocena, da je nekaj lahko za večino bralcev povsem nežaljivo, objektivno pisanje, tisti, na katerega se pisanje mogoče nanaša, pa to lahko jemlje tudi kot žalitev. Res je, da znamo novinarji pisati tudi med vrsticami, vseeno pa sem se trudil, da v Odsevu, odkar ga spet izdajam, ni bilo žaljivega pisanja. Mogoče so bili kakšni prispevki kdaj za koga nerodni ali neprijetni, mislim pa, da žaljivi niso bili. Tudi kritika in opozarjanje na napake ali pomanjkljivosti je del novinarstva.

Če je bilo kaj vseeno žaljivega, se prizadetim opravičujem in jim želim, da bi v prihodnjem letu v Odsevu prebrali kar najmanj stvari, ki jim ne bi bile všeč. Za to pa se moramo potruditi tudi vsi skupaj.

Miro Štebe

Kaj se dogaja

Običajno se ob koncu leta zazremo nazaj in ocenimo, kako uspešno je bilo iztekajoče se leto, kaj nam je prineslo in po čem se ga bomo zapomnili, zato smo tudi za letošnje decembrsko številko župana naše občine g. Antona Peršaka prosili, da nam pove, kaj bi izpostavil med uspehi leta 2007.

Mogoče bi kot najpomembnejše dejstvo omenil, da smo občine - ne samo naša, ampak štiri občine, ki smo pred ustavnim sodiščem sprožile ustavni spor v zvezi z novim zakonom o financiranju občin, uspele dokazati, da zakon ni skladen z ustavo in evropsko listino o lokalni samoupravi, in da ga bo moral državni zbor uskladiti s temi dokumenti. To pomeni, da bo treba urediti vprašanje lastnih prihodkov občin, kar pomeni, da bodo občine - to je za nas še kako pomembno, v prihodnje lahko na daljši rok s svojo politiko tudi vplivale na svoje prihodke. Lahko bodo s spodbujanjem, na primer nekaterih naložb, gradenj, poskrbele, da se bodo njihovi prihodki povečevali, lahko jih bodo tudi drugače načrtovale, predvsem pa bodo, kar se tiče naše občine, ti prihodki tudi višji. To se mi zdi najbolj pomembno, saj je naša občina, kot verjetno vsi vemo, med najrazvitejšimi, glede na indeks razvojne ogroženosti pa je pravzaprav druga v Sloveniji, poleg Ljubljane, in zato od države ne prejema sredstev v takšni meri, kot druge občine, ker za državo pač ni ogrožena. Zaradi tega je imela naša občina letos na razpolago za naložbe precej manj denarja, kot bi ga lahko imela, to pa se bo poznalo tudi v naslednjem letu, saj zakonodaja še ne bo spremenjena. K sreči prav na področju naložb primanjkljaja ne bomo tako hudo občutili, saj smo denar za načrtovane investicije že prihranili v preteklih letih.

Druga pomembna stvar se mi zdi to, da ostalo kljub spremenjeni zakonodaji teče po predvidevanjih, razen začetka gradnje doma za ostarele občane. Glede na strategijo razvoja, sprejeto v letu 2005, se bodo,

kot ocenjujem, nekatere načrtovane naložbe sicer začele z nekaj zamika ali pa se bodo nekoliko zavlekle, vendar hujših posledic zaradi tega ne bo. K zamudam pri začetku gradnje oddelka doma za starejše občane pa so prispevale nekatere objektivne ovire, delno pa so, po mojem mišljenju, k zamudi pri tem po svoje prispevali tudi nekateri občani sami.

Težave z ločenim zbiranjem bioloških odpadkov

Bliža se prvi januar, ko bi morali po napovedih občine preiti na ločeno zbiranje bioloških odpadkov, zato smo g. župana povprašali, kako je s to stvarjo. Povedal nam je, da se pri tem spopadajo s celo vrsto problemov in da še marsikaj ni jasno. Težave je strnil v tri večje sklope. En problem je ta, da mora Komunalno podjetje Prodnik za zbiranje in kompostiranje bioloških odpadkov pridobiti primernega partnerja, vendar tega še nima. Država je namreč spet sprejela predpis, s katerim je določila rok za začetek zbiranja bioloških odpadkov, ni pa preverila, ali v Sloveniji sploh obstajajo odjemalci teh odpadkov. Primer spominja na pravilnik za ravnanje z odpadki iz klavnic, ki je povzročil cel kup zapletov, tudi s kostno moko, saj potem ni bilo zadosti ustreznih odjemalcev. Kar se tiče ločenega zbiranja bioloških odpadkov, je rok, ko bi morali preiti na tovrstno zbiranje, tako rekoč že minil. Drugi sklop težav je povezan z zaprtjem deponije Dob. Istočasno kot bi se moralo začeti ločeno zbiranje bioloških odpadkov, namreč poteče tudi dovoljenje za odlaganje odpadkov na deponiji na Dobu. Hočeš nočeš morajo zdaj najti drugo rešitev. Možnosti sta dve, kot so občine, ki uporabljajo deponijo na Dobu, skupaj s Prodnikom uspele ugotoviti, to sta deponiji v Celju ali v Logatec. V Celju sprejemajo izključno samo že ločene odpadke, tako da bo treba za to poskrbeti že prej, deponija v Logatcu pa sicer spreje-

ma odpadke tako, kot so jih zdaj vozili iz naše občine na Dob, vendar pa je težava v tem, da gre v Logatcu za majhno deponijo in bo tudi kmalu zapolnjena. Logatec bi bil kot rešitev le začasna možnost. Še večji problem pa je, da bo treba za odvoz odpadkov v Celje, zaradi daljše poti in ker deponija Celje zaračunava višje cene odlaganja odpadkov, povečati ceno odvoza odpadkov za gospodinjstva. S Prodnikom so občine višjo ceno že določile, vendar bi jo morala zdaj potrditi tudi vlada, ta pa se zdaj spreneveda in tega ne naredi. Res je, da dvig cene odvoza odpadkov ne vpliva na inflacijo, v določenem smislu pa bo povečala življenjske stroške naših občanov. Na občini so načrtovali, da bodo že v decembru med občane razdelili posode za biološke odpadke in da naj bi s prvim januarjem prešli na ločeno zbiranje odpadkov, vendar nam do zaključka redakcije ni uspelo ugotoviti, ali bodo ti načrti občine obveljali. Vsekakor pa bomo v začetku prihodnjega leta morali zares preiti na ločeno zbiranje bioloških odpadkov. Župan g. Peršak je ob tem ocenil, da bodo v prvem obdobju, dokler Prodnik ne dobi partnerja za predelavo bioloških odpadkov, verjetno vse odpadke vozili na deponijo v Logatec, kar bo celo nekoliko ceneje, kot če bi jih vozili v Celje, kasneje pa bo odpadke seveda treba voziti v Celje. V Domžalah so tudi izračunali, da bodo imeli zato, ker vlada ne potrdi nove cene odvoza odpadkov, kar za dva milijona evrov škode, ki jo bodo morali kriti iz proračuna, trzinski župan pa ugotavlja, da bo v Trzinu te škode od 200 do 300 tisoč evrov.

Težave z ekološkimi otoki

Prehod na ločeno zbiranje bioloških odpadkov bo vplival tudi na večjo potrebo po ekoloških otokih. Ljudem se bo namreč splačalo bolj temeljito ločevati odpadke in papir, steklo in pločevinke voziti na ekološke otoke. Občina si prizadeva, da bi vsako

leto uredila še dva ali tri take otoke, vendar to niti ni tako lahka naloga. Novih ekoloških otokov pravzaprav ne morejo več postavljati v starem delu Trzina, saj tam občina nima ustreznih zemljišč, pa tudi nihče od lastnikov za takšne otoke primernih zemljišč na tistem območju ni pripravljen za to dejavnost prodati ali dati v najem svojega zemljišča. Ljudje v večini primerov nasprotujejo namestitvi ekoloških otokov v bližini svojih hiš. Opozarjajo, da posamezniki pogosto ob takšnih otokih puščajo še drugo navlako, kar vsekakor ni najbolj primerno, saj tisti odpadki včasih tudi smrdijo, raznašajo jih živali. Takšno odlaganje odpadkov ob ekoloških otokih je pravzaprav le nov problem za občino in njene komunalce. Na občini ugotavljajo, da skoraj nimajo več primernih prostorov za ekološke otoke, saj tam, kjer so prostori za to bili, so otoke že postavili. Pred kratkim so tako imeli težavo z ekološkim otokom za Kidričevo cesto, saj so ga hoteli postaviti ob tamkajšnjem zaklonišču. Ker je to zaklonišče po nekdanjih pravih skupna last polovice prebivalcev Kidričeve, sta se oglasila dva od tamkajšnjih stanovalcev in Občini grozila s tožbo in drugimi grožnjami, če bi tam ekološki otok res uredili. Čeprav bi bilo tisto mesto primerno in bi bilo koristno za vso Kidričevo cesto, je Občina morala poiskati drugo mesto, žal pa je manj primerno, saj stoji skoraj na cesti in je tudi ob neke mere ovira za parkiranje. Župan je povedal, da je tista prebivalca Kidričeve kasneje vprašal, če bosta tudi skrbela za zaklonišče in tisto zemljišče, kot je treba, vendar odgovora ni dobil.

Povečujejo zmogljivosti vodovodnega in kanalizacijskega omrežja.

V zadnjem času je na južnih obronkih Ongra, okrog nekdanje Zarebri, videti kar zavzeto kopanje jarkov, polaganje različnih cevovodov in sploh precejšen delovni vrvež. Župan nam je povedal, da gre za izredno pomembne naložbe, saj so kar nekaj

let iskali možne trase, po katerih bi speljali nov, zmogljivejši cevovod, s katerim bi nadomestili sedanji glavni vodovodni vod od mosta pri Pšati do vodohrama na hribu, na nekdanjem Žibratovem vrtu. Dosedanji vod je bil že star, dotrajan, in bi lahko prišlo tudi do motenj pri oskrbi z vodo, hkrati pa je bil tudi premer cevi premajhen. Slednje je še zlasti pomembno za oskrbo industrijske cone z zadostno količino vode. Ta je doslej sicer zadoščala, ob nepredvidenih razmerah pa bi bil lahko dotok vode v cono prešibak. Že pred leti so želeli cevi do vodohrama zamenjati, vendar se je vse ustavilo zaradi nenormalno visoke odškodnine, ki jo je zahteval eden od občanov - lastnik zemljišča, preko katerega teče cevi. Domžalska občina je namreč enemu od občanov prodala zemljišče, preko katerega teče cevovod, zdaj pa je ta lastnik zahteval večmilijonsko odškodnino, zraven pa še kavcijo za povrnitev škode, ki bi lahko za-

radi prekopavanja nastala na njegovem objektu, ki stoji na tisti parceli. Odškodnina, ki jo je zahteval, je bila tako visoka, da bi si potem lahko privoščil celo nadomestno gradnjo. Prav zato župan meni, da je zelo na mestu sklep občinskega sveta, da občina načeloma ne bo prodajala zemljišč, preko katerih tečejo različni infrastrukturni vodi. Lahko jih da v najem, vendar pod določenimi pogoji, prodati pa bi jih ne smela.

Kar pa se tiče kanalizacijskih napeljav, ki jih tudi polagajo na območju ulice Pod gozdom in sosednjih ulic proti naselju T5, pa župan pravi, da gre pravzaprav za zaključevanje dolge zgodbe, pravzaprav dolga SGP Gorica. To podjetje je na hribu zgradilo soseško T5, ob tem pa bi moralo poskrbeti tudi za razbremenilnik za meteorne vode, ki bi mimo kanalizacijskih vodov ob hujših nalivih speljal meteorne vode, vendar SGP Gorica tega ni naredil, in mora zdaj za to poskrbeti občina. Trasa je precej zahtevna zaradi hriba, predvsem pa zaradi številnih zasebnih parcel, preko katerih poteka kanalizacijski vod. SGP Gorica je sicer pred leti že naročil načrte za ta razbremenilni vod, vendar se je kasneje spremenila zakonodaja, tako da je bilo potrebno več dodatnega dela. Ko bo razbremenilnik dokončan, bo odpravljena ena od nevarnosti, ki jih je za tisti predel Trzina predstavljala meteorna voda ob večjih nalivih. Sama kanalizacija je sicer narejena po predpisih, in do zdaj ni bila sporna, ob večjih nalivih pa so se bali, da bi meteorne vode s tistega območja zalile kanalizacijo in začele ogrožati druge predele in sploh kanalizacijsko omrežje. Gradnja razbremenilnika pa je pomembna tudi zato, ker bodo šele z njegovo izgradnjo lahko pridobili tehnično dovoljenje za območje T5 in s tem tudi uporabno dovoljenje za tamkajšnjo infrastrukturo. S tem se bo odvalil kamen od srca tudi lastnikom objektov v novi soseški, saj bodo šele po tem lahko uredili svoja lastniška razmerja po vseh predpisih.

Nov trzinski park

Ob križišču na vhodu v naselje Mlaka so pred kratkim uredili manjšo parkovno površino. Župan g. Peršak je dejal, da pravzaprav ne gre za prvi takšen poseg, saj so že tudi po drugih predelih občine, še zlasti v obrtni coni - ob njenem vhodu, pa ob Pšati v starem delu Trzina in tudi ponekod v Mlakah, poskušali urediti manjše parkovne površine, ki naj bi vplivale tudi na prijetnejše počutje prebivalcev in obiskovalcev Trzina. Župan je zatrdil, da bodo še naprej poskušali urejati takšne površine tam, kjer bo mogoče, saj to vpliva tudi na bolj prijazen videz Trzina, boljše počutje krajanov, hkrati pa to da tudi obiskovalcem Trzina prijetnejši vtis o našem kraju. Te parkovne površine bodo polepšali predvsem z okra-

snim drevjem, grmičevjem in cvetjem. Nova dostopna pot za primer intervencij Pred kratkim so v gozdu na levi strani t.i. Bele ceste v smeri proti industrijski coni začeli urejati gozdno pot. Župan g. Peršak nam je pojasnil, da so želeli za ureditvijo te poti omogočiti lastnikom tamkajšnjih gozdnih parcel lažji dostop do njih, hkrati pa naj bi cesta služila tudi kot dostopna pot za intervencijska vozila v primeru, če bi se za to pokazala potreba. Doslej namreč intervencijska vozila niso imela dostopa do objektov v industrijski coni z zadnje strani. G. Peršak je tudi povedal, da bodo v kratkem naredili tudi gozdno pot ob južnem robu cone, vendar bodo to predvsem gozdne poti. Dejal je, da gozdna pot od Bele ceste proti coni ni povezana z načrti za širjenje cone v smeri proti Mlakam. Ko bodo pozidali še »zadnji del cone«, kot je dejal

župan, bodo dostope vezali predvsem na nov vhod v cono, o katerem smo v Odsevu že pisali.

Kdaj asfalt za poljsko pot med Mengeško in Jemčevo cesto

Ljudje nas večkrat nagovarjajo, naj župana vprašamo, kdaj bodo asfaltirali povezovalno cesto med Mengeško in Jemčevo, ki še ni asfaltirana. Župan je povedal, da si tudi na občini želijo urediti tisto pot, saj je precej prometna, vendar imajo tam težave zaradi starega obmejnega spora. Eden od lastnikov namreč spodbija veljavnost meje, ki je bila tudi sodno ugotovljena. Občina bi lahko asfaltirala in uredila tisti del poti, vendar ne želijo stvari reševati na silo.

Kadrovske spremembe na Občini

V zadnjem času je v upravi trzinske Občine opaziti več novih obrazov. Župan je povedal, da je Občino zapustila dosedanja svetovalka župana za gospodarske javne službe ga. Marta Gregorčič Štok, na njeno mesto pa je prišel naš sokrajan Andrej Grilj, ki ga marsikdo že pozna kot zavzete-ga gasilca, planinca in rekreativnega športnika. Ker je mlad in dobro pozna Trzin, na Občini računajo, da bo lahko zelo uspešno nadomestil predhodnico, čeprav pokriva zelo obsežno in tudi za kraj precej pomembno področje.

Tudi dosedanja uslužbenka v vložišču Nu-

ša Barlič bo v kratkem zapustila Občino, saj je dokončala študij na fakulteti in si želi drugačnega, zahtevnejšega in odgovornejšega dela, na njenem mestu pa se zdaj uva-ja nova uslužbenka, na Občini pa iščejo tudi novega svetovalca za finance.

Silvestrovanja na prostem ne bo

Župan nam je dejal, da se je v zadnjem času pokazalo, da je skupinsko pričakanje novega leta na prostem v Trzinu izgubilo na pomenu, saj so občani na prireditveno mesto prihajali za zelo kratek čas. Ker je za celotno prireditev moralo skrbeti sorazmerno veliko ljudi, ki so tako tudi žrtvovali svoj čas, je bilo vedno težje tudi dobiti prostovoljce, ki bi poprijeli za to delo. Zdaj na Občini razmišljajo, da bi povezali proslavo ob dnevu samostojnosti z nekakšno prednovoletno zabavo. Po proslavi ob prazniku bi pripravili sproščeno zabavo s plesom in pogostitvijo. Do zaključka redakcije pa nismo uspeli izvedeti, ali bodo prireditev popestrili tudi z ognjemetom. Težava je namreč v tem, da Trzin leži ob robu letalskega koridorja, in v njem ni dovoljeno izstreljevati rakete z višjim dometom. Dovoljene so le rakete, ki se ne dvignejo visoko v nebo. S tem pravilom se zdaj soočajo tudi v sosednjih občinah, še zlasti v Mengšu in Domžalah. Ali se bodo odločili za manjši ognjemet, pa bomo poročali v naslednji številki našega glasila. **Miro Štebe**

Poročilo z 10. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Naprej z rutinskim preglasovanjem

Deseta redna seja občinskega sveta, na kateri so se občinske svetnice in svetniki zbrali 26. novembra, ni bila nič posebnega, čeprav je občinski svet na njej v sveznju z drugimi spremljajočimi odloki in dokumenti opravil prvo obravnavo sprememb proračuna za naslednje leto in leto 2009. Treba pa je zapisati, da je po končani seji vseeno ostal trpek priokus zaradi že rutinskega preglasovanja opozoril in pomislekov opozicije.

Na seji so najprej gladko opravili nekaj kadrovskih menjav. V Nadzornem odboru občine je Judito Strmčnik zamenjal Tomaž Lajovic, razrešili so dosedanje člane Sveta občine za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in na njihovo mesto imenovali: Aleša in Lidijo Babnik, Ivana Cotmana, Dušana Pavloviča in Majo Prah. Prav tako so brez zapletov izbrali nove člane Sveta občine za varstvo uporabnikov javnih dobrin. V svet so s štiriletnim mandatom imenovali: Silvestra Božiča, Dušana Kosirnika, Mileno Kristan, Branko Šebelo in Majo Škrlep.

Ob obravnavi proračunske problematike je

župan Anton Peršak najprej pojasnil, da so se morali pri pripravi predlogov za občinski proračun za naslednji dve leti držati napovedi države o gospodarski rasti, ki naj bi jo dosegla naša država, niso pa še upošte-

vali napovedi, da bodo Slovenijo razdelili na pokrajine. Župan je pojasnil, da so načrti glede pokrajin še precej neusklajeni, če pa bi pokrajinsko zakonodajo kmalu sprejeli in jo začeli tudi izvajati, pa se bo

občina temu prilagodila z rebalansom. Poudaril je, da je občina pred kratkim na Ustavnem sodišču dobila zadoščenje glede pritožbe na račun novega zakona o financiranju občin, vendar to še ne bo vplivalo na višji dotok denarja v občinsko blagajno. Povedal je tudi, da država s spreminjanjem proračunske zakonodaje, zamujanjem z navodili in priporočili glede sestavljanja proračunov, občinam precej otežuje delo, tako da jih večina s sprejemanjem svojih proračunov zamuja in so prisiljene v financiranje po t.i. dvanajstinah, naša pa je do zdaj še vedno svoj proračun sprejemala med prvimi in še pred začetki novih finančnih obdobij.

Pri prihodkih lahko občina med drugim računa na zaslužke od plačil dajatev za stavbna zemljišča. Župan je povedal, da je občina te prihodke že do zdaj upoštevala tako, kot jih predlagajo nova državna navodila, tako da s te strani ne bo dosti večjega priliva v občinsko blagajno. Opozoril je tudi, da se je izkazalo za smiselno to, da občina ne prodaja zemljišč, po katerih tečejo različni infrastrukturni vodi. Občina ima namreč potem precejšnje težave, če želi za zemljišča, ki niso v njeni lasti, dobiti dovoljenja za posodabljanje, spreminjanje ali dograjevanje infrastrukture. Del zelenic, pod katerimi so speljani različni vodi, so namreč v prejšnjih obdobjih prodajali občanom, zdaj pa imajo s pridobivanjem služnostnih pravic, odkupi ali pridobivanjem soglasij veliko težav in tudi stroškov, kar pogosto tudi povzroča zamude pri naložbah.

Ponovno je tudi opozoril, da odhodki občine presegajo izračun primerne porabe, kot ga predlaga država, saj občina vztraja pri nadstandardni pomoči šoli, vrtcu in nekaterim drugim dejavnostim. Občina tako prispeva denar za šolo v naravi, kar pravzaprav ni njena obveznost, v proračunu pa je še več drugih postavk, s katerimi želi biti občina prijaznejša do svojih občanov. Nekaj sprememb v predlogu proračuna je tudi na račun višanja stroškov občinske upra-

ve, vendar je župan poudaril, da ti stroški ne presegajo podobnih stroškov drugih občin in da se trzinska občina na tem področju uvršča nekje v povprečje.

Po tem, ko smo izvedeli, da so v delovnih telesih občinskega sveta predloge proračunskih dokumentov obravnavali in nanje niso dali bistvenih pripomb, so se k besedi začeli prijavljati predstavniki liste Za zeleni Trzin. Peter Kralj je med drugim sestavljalcem proračuna očital, da je predlog negospodaren, da Občina občinska zemljišča prodaja po različnih cenah in da se pri tem včasih obnaša v nasprotju s predpisi. Izjavil je, da kot občinski svetnik ne ve, kakšna bo cena načrtovanega doma za starejše občane. G. Peršak in tudi nekateri drugi svetniški kolegi so Petrove očitke zavrnil, med drugim, da je bil sam prisoten, ko so obravnavali ceno doma za starejše občane, vendar Petra niso prepričali, saj se je cena od obravnave na občinskem svetu spreminjala. Tudi Nataša Chvatal je županu očitala netransparentnost finančnega poslovanja. Zanimala jo je v proračunu nakazana možnost zadolževanja za dokončanje tega doma in kdaj bo dom predvidoma dograjen. Župan je pojasnil, da po vsej verjetnosti zadolževanje ne bo potrebno, saj so v proračunu v prejšnjih letih že rezervirali zadostna sredstva in po njegovi oceni dodatnih sredstev ne bo treba iskati, zavrnil pa je tudi, da bo dom končan leta 2009. Nataša pa je županu očitala, da preveč samostojno vodi vse investicijske projekte, saj jih uvršča med načrte, izbira med ponudbami, sestavlja in nato sprejema investicijske projekte. Župan je obtožbe zavrnil, češ, da so vsi projekti, ki jih vodi, določeni v strategiji razvoja občine, da z njihovim potekom seznanja občinski svet, vendar ni potrebno, da svet sodeluje v vseh fazah teh projektov. Kljub temu je pred glasovanjem o proračunskih dokumentih predstavnik liste Za zeleni Trzin, Drago Kostevc, pojasnil, da ne bo glasoval zanje. Svoje pojasnilo te odločitve je tudi pisno predložil zapisnikarici, v njem pa je zatrnil, da ne bo glasoval za sprejem proračunskih aktov, dokler župan ne pojasni, na podlagi česa je on in ne občinski svet pristojen za sprejemanje investicijskih načrtov. Kljub grenkemu priokusu je občinski svet z izjemo štirih opozicijskih svetnikov potrdil predlog proračunov za leto 2008 in 2009.

Precej podobna zgodba se je ponovila tudi med razpravo o peti točki dnevnega reda - obvezni razlagi 3. člena Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ureditvenem načrtu območja T3 Trzin center. Občina je namreč na vlogo stranke izdala lokacijsko informacijo za nadomestno gradnjo na območju »moratorija« znotraj območja T3 Trzin Center. Ker gre za območje, za katerega od leta 99 velja »moratorij« - prepoved novogradenj, na občini

zdaj predlagajo, da naj v omenjenem primeru ne bi šlo za novogradnjo oz. nadomestno gradnjo, ampak le za rekonstrukcijo, ki naj bi jo moratorij dovoljeval. Predstavniki opozicije s tem niso bili zadovoljni in so opozorili, da gre za kršenje zakona o gradnji objektov in da bi po omenjenem vzoru lahko tudi drugje po Trzinu zahtevali obvezne razlage. Omenjali so celo možnost pritožbe na Ustavno sodišče. Občinski svetnik Drago Kostevc je opozoril, da gre za nakopičene nejasnosti in poudaril: »Če to sprejmemo, nas bo kasneje bolela glava!«. Tudi drugi svetniki so se zavedali kočljivosti vprašanja, opozarjali pa so, da bi vsaka druga rešitev pomenila veliko zamudo in zavlačevanje. Če bi spremenili odlok, bi s tem odpravili moratorij in to bi pomenilo, da lahko tudi drugi začno z novogradnjami, hkrati pa bi to zapletlo še druge postopke. Druga možnost bi bila sprememba zazidalnega načrta za tisto območje, vendar bi bila to še precej zamudnejša rešitev, saj so postopki zelo zapleteni in dolgotrajni. Kot edino sprejemljivo možnost so videli v obvezni razlagi odloka, ob tem pa so govorili tudi o tem, kaj je novogradnja, kaj nadomestna gradnja in kaj rekonstrukcija. Slišati je bilo pojasnilo, da pri rekonstrukciji načeloma lahko podrejo in na novo zgradijo celoten objekt, ostati pa mora vsaj ena stena prvotnega objekta. Ko so glasovali o tem, ali naj uveljavijo obvezno razlago ali ne, so svetniki spet, z izjemo opozicijskih, soglasno z dvigom rok podprli predlagano rešitev. Manj težav je bilo pri odloku o opremljanju zemljišč za gradnjo s komunalno opremo in merilih za odmero komunalnega prispevka na območju občine ter ob drugem branju odloka o turističnem vodenju na območju občine Trzin. Med zadnjo točko dnevnega reda, pobudami in vprašanji občinskih svetnikov, je ga. Marija Hojnik, med drugim, dala pobudo, da v Odsevu še enkrat napišemo, da voda iz izvira Gvajšek ni primerna za pitje.

Miro Štebe

FINANČNO RAČUNOVODSKE, PRAVNE STORITVE IN SVETOVANJA

opravljamo za obrt in manjša podjetja. Nudimo strokovne in ažurne storitve za ugodno ceno. Imamo več kot 10-letne izkušnje na računovodskem in pravnem področju.

**IPSE, Majda Zalokar s.p.,
Borovec 2a, 1236 Trzin;
e-pošta: info@ipse.si,
tel: 081 601 010, 041/736-506,
fax: 081 601 011.**

Vso srečo mlademu princu!

Naša sodelavka in neutrudna kulturalnica, gonilna duša skupine Orbitala, Urška Slapar Mandeljc, je slovenski narod obdarila z mladim princem Jakobom. Mamici in seveda tudi očku člani uredništva Odseva iskreno čestitamo in želimo obilo lepih uric ob vzgoji malega nadebudneža! Malemu kričacu pa želimo čim manj solz, kar največ smeha in srečo, predvsem pa zdravja in uspehov na njegovi poti v svet odraslih.

Uredništvo Odseva

Prednovoletne želje

Predbožični in novoletni čas je poleg obračuna uspehov in neuspehov v letu, ki se izteka, tudi čas načrtovanj za naslednje leto. V tem času vsi postanemo bolj mehki, dobrohotni in na vse strani delimo dobre želje za naslednje leto. Tudi sama delam obračun z iztekajočim se letom, imam pa seveda tudi veliko želja in načrtov za prihodnje leto. Danes bom kot občanka in občinska svetnica izpustila obračun, da ne bom kalila veselega razpoloženja, zato nekaj več o mojih željah.

Ko smo se konec devetdesetih odločali za svojo občino, sem bila navdušena ZA (sedanji urednik se verjetno še spomni tedanjega intervjuja), in tako kot velika večina Trzincev prepričana, da bomo z denarjem, zbranim v Trzinu, znali sami najbolje poskrbeti za vse, kar potrebujemo, in predvsem poskrbeti za svoj prostor. Glede na našo žepno velikost vsekakor ni težko ugotoviti, česa si želimo in kaj potrebujemo. Pričakovali smo občinsko upravo, ki bo delovala med nami in za nas, ki bo znala prisluhniti željam in potrebam občanov in skladno s tem tudi delovati. Danes delim misli s mnogimi, da je občinsko vodstvo odtujeno, birokratsko, težko dostopno in vedno bolj daje čutiti, da je samo sebi namen. Nekoč sem že zapisala, da pamet ne raste samo na enem drevesu, vendar imamo v Trzinu očitno samo

eno drevo, ostalo je samo okrasno grmičevje zaradi lepšega videza (iluzije demokracije).

In moje svetniške želje:

- da bi se končno začeli pogovarjati, da bi se znali poslušati, da bi razpravljali z argumenti,
- da svetniki ne bi bili »naši« in »ne naši«, da bi bili vsi samo Trzinci,
- da bi se občinski svet iz poslušalcev in dvigovalcev rok spremenil in postal tisto, kar naj bi bil in čemur je namenjen: skupnemu načrtovanju razvoja v zadovoljstvo prebivalcev, dejanskemu odločanju o investicijah, njihovi prioriteti, z upoštevanjem želja in potreb občanov tu in sedaj,
- da bi občinsko vodstvo ugotovilo, da je v službi občanov.

Ali so moje želje prevelike?

Dragi Trzinci, želim vam prijetne praznike, v prihajajočem letu pa obilo zdravja, sreče in izpolnjenih želja, tudi mojih!

Natalija Chvatal
Občinska svetnica

Spoštovani!

Prebral sem vaš članek »Želja in resnica« z vabilom za prispevke, poročila itd. Prav zato se oglašam s spodaj navedenimi predlogi.

1. Od leta 2003 stanujem v trzinskem centru T-3. Kot invalid na vozičku sem že decembra 2005 na celi 17. strani Odseva opozoril na arhitektonske ovire, ki mi preprečujejo dostop do smetnjakov, preprečujejo najkrajšo pot od mojega stanovanja po pločniku mimo šole in tenis igrišča do asfaltirane steze mimo Pšate itd....

Izvedel sem, da Občina še vedno ni prevzela Trzin centra, ki ga je leta 2003 dokončal Kraški zidar, in čaka, da bo Kraški zidar odpravil arhitektonske ovire, na katere sem opozoril v Odsevu.

Do danes se ni še nič spremenilo...

Zanimiv bi bil članek o tem, do kdaj bo Občina čakala na uradni prevzem od Kraškega zidarja in osvetlitev razloga za tako dolgo čakanje s prevzemom.

2. V trzinskem centru se stanovalci že nekaj let pritožujejo zaradi dirkanje avtomobilov po Ljubljanski cesti. Po starem delu Trzina so skoraj povsod ležeči policaji, po Ljubljanski cesti pa se ne rešuje omejitve hitrosti.

Stanovalci na Ljubljanski cesti bi bili veseli pojasnila v Odsevu, zakaj je tako.

3. Dne 19.01.2007 sem po elektronski pošti obvestil Občino (gospo Nušo Barlič in gospo Viko Kreča), da je v centru kabelski operater UPC Telemach, zato nekaj sto stanovalcev nimamo dostopa do občinske-

ga TV INFO kanala, ki je dostopen samo na področju starega dela Trzina oziroma na kabelskem omrežju Telekom.

Do danes je stanje enako, nespremenjeno! Cela soseska je izolirana od informacij lokalnega TV INFO kanala in zato stanovalci Trzin centra tudi ne moremo sodelovati v skupnih projektih prebivalcev občine. Zakaj in do kdaj bo tako?

4. Glede lokalnega TV programa me je zelo prijetno presenetila lokalna CaTV v Komeni, ki je dostopna tudi na internetu na naslovu:

http://www.tvplus.si/index.php?option=com_xewebtv&Itemid=7

Čudim se, da se v občini, v kateri je po podatkih AJPES-a, junija 2007 bilo 748 poslovnih subjektov, ne najde interesa za podobno predstavitev na internetu, kjer bi bi-

lo možno tudi reklamirati trzinska podjetja. Za primerjavo - v istem času je bilo v Komeni 398 poslovnih subjektov.

Informacije o trzinskih podjetjih na internetu bi bile dostopne po vsem svetu in ne samo prebivalcem Trzina na lokalnem kabelskem omrežju Telekom.

5. Na zboru etažnih lastnikov soseske T-3 dne 20.11.2007 je bil podžupan gospod Franc Mušič presenečen, da stanovalci soseske ne gledajo lokalne TV INFO oddaje in da niso bolj obveščeni o dogajanjih v občini. Sami presodite, ali bi lahko tudi vi prisostvovali na naslednjem zboru in tudi v Odsevu kaj napisali o tekočih problemih soseske T-3.

Lep pozdrav in hvala za pozornost,
Laslo Rešković

'Poroka' trgovskih velikanov

Je bila kriva samo nedavna podražitev hrane, boj proti kartelnemu dogovarjanju ali kaj tretjega? V Trzinu so neznanci vzeli stvar v svoje roke - in opremili napis na osrednji živilski trgovini z napisom največjega tekmeča. Če se bosta trgovska velikana kdaj združila, bomo morda lahko rekli, da se je 'poroka' začela pri nas ... :)

Pogovor o zbiranju organskih odpadkov

V začetku novega leta bomo tudi v občini Trzin prešli na ločeno zbiranje organskih in komunalno mešanih odpadkov. Na Občini so po enem neuspelem poskusu, 15. novembra, pripravili javni posvet in predstavitev o zbiranju organskih in komunalno mešanih odpadkov. Na posvet so povabili članice in člane občinskega sveta, četrtnega odbora za OIC Trzin, odbora občinskega sveta za gospodarske javne službe in komunalno infrastrukturo ter sveta za varstvo uporabnikov javnih dobrin. Direktor Javnega komunalnega podjetja Prodnik Marko Fatur in župan občine Trzin g. Anton Peršak sta udeležencem pojasnila, da bomo skladno s spremenjeno okoljevarstveno zakonodajo tudi v naši občini naslednje leto prešli na ločeno zbiranje t.i. bioloških ali organskih odpadkov. Direktor Prodnika je razložil, kako bo to zbiranje potekalo, nato pa je odgovarjal na vprašanja udeležencev. Slišali smo celo vrsto pomislekov, vprašanj, še največ pa se jih je vrtelo o tem, kateri odpadki bodo so-

dili v katero posodo, kako velike posode kdo potrebuje, kako bomo morali po novem bolj izrabljati ekološke otoke. Udeleženci pogovora so slišali kar dosti pojasnil, ki bi zanimala tudi ostale občane. Prav zato se poraja vprašanje, čemu je služilo srečanje. Ker so bili povabljeni izbranci, bi pričakovali, da bodo sprejeli kakšne sklepe, smernice, odločitve, če je šlo zgolj za seznanjanje posameznikov z novim načinom ravnanja z odpadki, pa bi na posvet lahko povabili še druge. Pravzaprav bi bilo treba v tem primeru pripraviti nekakšen

občni zbor, na katerem bi vsi lahko prišli do zelenih informacij. Ker so te informacije dobili le nekateri izbranci, so bili drugi občani diskriminirani. Na Občini bi se morali vprašati o smiselnosti sklicevanja takih neobvezujočih posvetov le za posvečene. Res da so udeleženci izvedeli kar nekaj novih podatkov, posnetek posveta pa so potem predvajali tudi med trzinskim programom na lokalni televiziji, ob tako izbranih udeležencih pa bi vseeno lahko spregovorili tudi o tem, kako rešiti nekatere dileme v zvezi z novim načinom ravnanja z odpadki. Lahko bi zbirali predloge, kje postaviti nove ekološke otoke, kako doseči, da bi na vladni ravni potrdili ceno za ločeno zbiranje odpadkov in njihovo odlaganja na novi deponiji. Pojavlja se vrsta vprašanj in dilem, o katerih bi morali resneje spregovoriti in mogoče tudi ukrepati, takšen posvet pa je koristil le parim posameznikom in izpolnitvi formalnega pogoja, da so na občinski ravni pripravili posvet o novem načinu zbiranja odpadkov. **Miro Štebe**

Kako bomo zbirali organske odpadke

Občine na našem območju, med drugim tudi trzinska, so med prvimi pred leti prešle na ločeno zbiranje papirja, stekla in pločevink na ekoloških otokih. Tudi pri drugih okoljevarstvenih ukrepih so ves čas med prvimi, zdaj pa naj bi prešli tudi na ločeno zbiranje organskih ali bioloških odpadkov, kot jih tudi imenujejo. Že pred časom so vsa gospodinjstva v Trzinu prejela letake, na katerih je bilo pojasnjeno, kako bo to zbiranje potekalo, konec decembra pa bodo prejeli tudi zgibanko z vsemi potrebnimi podatki. V komunalnem podjetju Prodnik in na Občini so računali, da bomo na ločene zbiranje odpadkov prešli s 1. januarjem naslednje leto, zdaj pa kaže, da bo do tega prišlo nekoliko kasneje, upajo, da v februarju. Ker vlada zavlačuje s potrditvijo nove cene za zbiranje odpadkov, bodo, po zadnjih informacijah - ki pa se lahko do izida te številke Odseva še spremenijo - gospodinjstvom razdelili nove posode (kontejnerje) za organske odpadke v januarju oz. po potrditvi predlaganih cen za to s strani vlade in občin uporabnic. Vseeno pa za tiste, ki so prezrli do sedaj dosegljive podatke o tem, kako bomo ločevali organske odpadke in druge, komunalno mešane odpadke, povejmo, da bodo vsa gospodinjstva zdaj dobila novo rjavo posodo za zbiranje organskih odpadkov, zraven pa še črno posodo za druge komunalne odpadke. Posode bodo manjše kot dosedanjí smetnjaki, večinoma pa bodo imele prostornino 120 litrov. Ocenjujejo, da je v povprečju med odpadki posameznih gospodinjstev približno 30 % organskih. Kot do zdaj običajne zabojnike za smeti, bodo tudi posode z organskimi odpadki komunalni delavci praznili enkrat tedensko, v poletnih mesecih pa bodo posode tudi prali, da se iz njih ne bi širil smrad in da ne bi postale leglo okužb. Novi posodi, rjavo in črno, bodo po gospodinjstvih razdelili brezplačno, na zahtevo uporabnikov pa bodo tudi odpeljali stare zabojnike. Uporabniki, ki menijo, da bi potrebovali večje ali manjše posode, pa jih bodo prejeli, če so do 15. oktobra to sporočili Občini, še vedno pa te lahko dobijo po pogovoru s predstavniki Prodnika ali Občine.

Kateri odpadki so organski?

Med organske oz. biološke odpadke, ki jih bomo zbirali v rjavih posodah, sodijo kuhinjski odpadki, to so zelenjavni odpadki (čebulni in krompirjevi olupki, odpadki solate, zelja, korenja, redkve, zelene itd.), olupki in ostanki sadja, kavna gošča ter kavni filtri, čaj in čajne vrečke, ostanki hrane, jajčne lupine, pokvarjeni prehrabneni izdelki (brez tekočin in embalaže), papirnate vrečke za sadje in zelenjavo, papirnati robčki itd. V rjave posode pa bomo lahko odlagali tudi vrtno odpadke, med katere spadajo rože, pokošena trava, listje, rezano grmičevje in veje, plevel, stara zemlja lončnic in podobno. Seveda pa med te odpadke ne bo mogoče tlačiti vejčja, saj občina vsako leto spomladi in jeseni organizira odvoz le-tega in drugih odpadkov, ki ostanejo pri obrezovanju dreves in okrasnega grmičevja.

Organske odpadke je mogoče tudi kompostirati

Kompostiranje na lastnem vrtu je možno le pri tistih gospodinjstvih, ki živijo v objektih z lastnim vrtom. V stanovanjskih objektih z več družinami bo možno kompostirati le v primeru, da bodo z lastnim kompostiranjem pisno soglašali vsi stanovalci objekta. Določila za tako kompostiranje so jasna, kompostnik mora biti postavljen v razdalji najmanj 5m od sosednjih stanovanjskih stavb ali javnih površin, mora biti zastrti ali pa tako izdelan, da se odpadki, ki se v njem kompostirajo, ne vidi neposredno iz stanovanjskih ali javnih zgradb. Ustreznost kompostnika bodo pristojni strokovnjaki preverjali z ogledom. Gospodinjstva, ki so se že odločila za hišni kompostnik in so o tem z izpolnjenim vprašalnikom, ki so ga prejeli na dom, obvestila komunalne službe, bodo za ostale organske odpadke, ki jih ni primerno kompostirati v hišnem kompostniku, dobila posode s prostornino 80 l. Uporabne odpadke, kot so papir, steklo in embalaža, bo po novem potrebno obvezno odlagati na ekološke otoke.

Lepo je deliti srečo

Podjetje Čistoča d.o.o. ima korenine v Trzinu že od leta 1968. Od takrat pa do danes se je že marsikaj spremenilo, tako na strokovnem, vsebinskem kot organizacijskem področju. Danes je to podjetje med najuspešnejšimi v naši občini. Od leta 2003 ga vodi g. Mihael Strmljan s skupino sodelavcev v upravi in treh organizacijskih enotah: OE Celje, OE Južna Primorska in OE Ljubljana. Podjetje zaposluje že preko 1000 oseb in še vedno nenehno raste. Kljub ambiciozno zastavljenim ciljem pa niso pozabili na ljudi v stiski in težavah.

V času, ki neusmiljeno »zanemarja« vrednote lepih medčloveških odnosov, ko je človek s svojimi problemi pogosto prepuščen sam sebi ali pa se morda ne zna in ne ve kam obrniti po pomoč, so prav v podjetju ČISTOČA rekli STOP zapravljanju denarja za novoletna poslovna darila. Kot dobro stoječe podjetje so se odločili, da svoje uspehe porazdelijo in osrečijo otroke, ki zaradi različnih okoliščin niso oz. ne morejo biti srečni.

Prvič so se za humanitarno dejanje širšega družbenega pomena odločili leta 2005, ko so Porodnišnici Ljubljana namenili 2.000.000 sit za nakup ultrazvočne sonde

za preglede novorojenčkov na kliničnem oddelku za perinatologijo.

Že naslednje leto so se ponovno odločili za tovrstno akcijo. Deležni so je bili kar štirje otroci, ki jim je podjetje pomagalo pri nakupu prepotrebni tehničnih pripomočkov: enemu so

kupili gorsko kolo z zaščitno opremo za vsakodnevno urjenje gibalnih sposobnosti, drugemu so omogoči-

li pridobitev sobnega dvigala in dvigalne vreče, tretji nakup pa je bil namenjen sestrici in bratcu za nakup elektromotornega vozička.

In letos? Tako kot že obe pretekli leti so tudi letos izbrali pomoči potrebno 13 letno deklico z diagnozo spinalne mišične atrofije, ki jo je bolezen položila v invalidski voziček. Je osmošolka, po učnem uspehu enaka vrstnikom, le hoditi ne more. Obstaja upanje, da bi se stanje s pomočjo najnovejše metode nefrofizioterapije izboljšalo. Ta način terapije izvajajo v Nemčiji, zato so stroški visoki in starši jih sami ne zmorejo obvladovati.

Prav zato se je vodstvo odločilo, da letošnja pomoč nameni prav njej in ji s tem vsaj za nekaj časa olajša premagovanje težav.

Lahko bi rekli, da je novoletna voščilnica naročnikom podjetja Čistoča, v kateri so naslovniki obveščeni o izboru, višini in namenu porabljenega denarja, res nekaj posebnega, toplega, človeškega...nenazadnje, najbogatejšega, saj se vrednot ne da kupiti, niti jih plačati, osrečujejo pa tiste, ki so v življenju za marsikaj prikrajšani.

Za zaključek pa je prav, da povemo krajanom naše občine, da je podjetje Čistoča letos sodelovalo pri izboru evropske gazele Evrope's 500. Glavno merilo za uvrstitev na seznam je povečanje števila zaposlenih. Ta pogoj je podjetje izpolnjevalo in se med 500 najhitreje rastočimi podjetji v Evropi uvrstilo na odlično 88. mesto. Iskrene čestitke!

Meta Železnik

Obvestilo staršem otrok v trziškem vrtcu

Spoštovani starši,

obveščamo vas, da je sklep o podaljšanju obratovalnega časa obeh enot vrtca sprejet.

Skladno s tem bo s 1. januarjem 2008 vrtec (obe enoti) odprt do 17.00 ure.

Obvestilo občanom pred izvajanjem zimske službe

Občina Trzin opozarja vse lastnike vozil, da zaradi nemotnega izvajanja zimske službe (pluženja cestišča in posipanja) svoja vozila parkirajo na zato namenjenih površinah (parkiriščih).

V kolikor bodo vozila ostala na ulicah oz. cestah, bo prišlo do motenj v izvajanju zimske službe, posledica pa bodo neočiščene ulice oz. ceste, saj izvajalci zimske službe potrebujejo dovolj velik prostor zaradi širine delovnih vozil in strojev. Prosimo, da se lastniki vozil tudi sicer poslužujejo javnih parkirnih površin. V tem času bo potekal tudi poostren nadzor medobčinskega inšpektorata nad mirujočim prometom na območju Občine Trzin.

Občina Trzin in Cestno podjetje Ljubljana, d.d. - izvajalec zimske službe

Le srce je treba odpreti

Konec leta je za kristjane, ki jih je v naši občini kar precej, poseben, lep in vesel čas. To je obdobje, ki ga začno z adventom, med katerim se zazrejo vase in se v veselem pričakovanju pripravljajo na božič, čas, ki označuje prihod odrešenika, božjega sina med ljudi. V uredništvu Odseva se nam je zdelo prav, da ta čas izkoristimo za pogovor z novim trzinskim župnikom Boštjanom Gučkom, ki se je že nekoliko udomačil med nami, nekako spoznal naš kraj in nekatere Trzince, prav pa bi bilo, da bi ga malce bolje spoznali tudi vsi drugi Trzinci.

Preden ste prišli v našo občino, ste službovali kot kaplan v domžalski župniji. Sedaj ste župnik v Trzinu. Kakšna je razlika med kaplanom in župnikom? Opravljate sedaj odgovornejše delo?

Naj se najprej predstavim. Sem Boštjan Guček, doma na Gorenjskem, v Preddvoru, to je med Kranjem in Jezerskim, kjer sem tudi obiskoval osnovno šolo. Nato sem se vpisal na Gimnazijo Želimlje in tam tudi maturiral. Po maturi pa sem vstopil v bogoslovje in na Teološko fakulteto. Po posvečenju, leta 2002, sem najprej služboval v župniji Lj.-Sv. Križ, nato v Domžalah, zdaj pa v Trzinu.

Kar pa se tiče dela, je vsako odgovorno, vendar so pri različnih službah različne stopnje odgovornosti. Gotovo je razlika med službo kaplana in župnika, saj je kaplan poslan določenemu župniku v pomoč, medtem ko župnik sam v škofovem imenu vodi župnijo. Prav pa pridejo vse izkušnje, ki si jih človek pridobi pri svojem delu.

Kako se počutite v drugem kraju, na novem delovnem mestu?

Na novo delovno mesto se mora človek vedno nekoliko privaditi. Ob tem je še kako dobrodošla pomoč sobratov, pa tudi župljanov, predvsem tistih, ki imajo kakšno poslanstvo v župniji, saj poznajo kraj, ljudi in veliko vedo. Kraja se človek navadi. Najlepše je, ko kraj naredijo prijeten prijeten ljudje.

Se dobro razumete s Trzinci? Ste v času, odkar ste tukaj, uspeli navezati stik z ljudmi?

Zelo široko vprašanje, ker še nisem srečal vseh Trzincev. Seveda sem že navezal stik z marsikom, vendar je za to potreben čas, da se tudi mene ljudje privadijo. Moj vtis pa je, da so Trzinci prijazni in pripravljeni pomagati.

Kakšno je vaše poslanstvo tukaj oz. kakšne

cilje ste si postavili kot župnik znotraj trzinske župnije?

Župnik je lastni pastir izročene mu župnije, ki ima pastoralno skrb za zaupano mu skupnost pod oblastjo krajevnega škofa, da bi v tej skupnosti opravljal naloge poučevanja, posvečevanja in vodstva ob sodelovanju drugih duhovnikov in laikov (prim. CIC can. 519). V tem členu Zakonika Cerkevne prava je zaobjeto vse, kar duhovnik na župniji počne: poučuje o veri, nauku Cerkve, posvečuje ljudstvo s podeljevanjem zakramentov krsta, obhajila, spovedi poroke in bolniškega maziljenja; in tako vodi vernike po poti zveličanja. Vodstvena služba tudi nalaga, da je vesten gospodar župnije. V okviru tega bo vedno znova tudi veliko dela v naši župniji.

Kako to, da ste se odločili postati duhovnik? Kakšen je bil glavni povod za tako odločitev?

Odločil sem se sam. Za odločitev je kriv Jezus. On je na mojo življenjsko pot poslal mnogo zgledov, za vsem skupaj pa je tudi mnogo molitev in žrtev. Glavni povod za to je Jezusov klic. To ni samo neka abstrakcija, ampak gre za dogajanje v duši posameznika. Bog je in še vedno nagovarja ljudi, naj hodijo za njim po poti zapovedi. Nekatere kliče tudi v poklicno duhovništvo.

Kakšen poklic bi si izbrali, če se ne bi odločili za duhovniškega?

Veliko je izbire in možnosti. Ne vem, morda zgodovinar, morda mehanik, sicer pa kot duhovnik človek vedno opravlja nekaj poklicev: enkrat je učitelj, drugič predavatelj, gospodarstvenik, do neke mere »zdravnik«, čistilec, hišnik...

Bliža se božič, eden pglavitnih krščanskih praznikov. Kristjani verjamejo, da se je v noči na 25. december rodil Jezus, odrešenik človeštva. Kako vi sami razumete in doživljate božični čas?

Veselim se z drugimi kristjani dejstva, da je Bog poslal svojega Sina in je postal človek, da bi nas odrešil in večno zveličal.

Gotovo veste, da natančen datum rojstva Jezusa ni znan in da praznovanje božiča korenini v predkrščanski dobi, ko so mnoga ljudstva častila nastop zimskega solsticija, ko se dan začne daljšati in tako simbolizira zmago dobrih sil nad zlimi. Zakaj menite, da kristjani praznujejo Jezusovo rojstvo ravno v tem času?

Res je, da natančen datum Jezusovega rojstva ni znan. Vendar to še ne pomeni, da njegovo rojstvo ni zgodovinsko dejstvo. To dejstvo potrjujejo tudi nekrščanski zgodovinarji antične dobe. Zelo pomembno je, da razumemo zgodovinski pomen in umeštevitev stvari. Prvi kristjani so bili v prvi vrsti priče Kristusovega vstajenja, zmage nad smrtjo, in so za to tudi dajali svoje življenje. Ko so se začeli zanimati tudi za njegovo rojstvo, tega niso več natančno poznali, zato so izbrali najbolj smiselni datum.

Čas, ko se dan začne daljšati, človeku ne glede na vero vliiva neko upanje. Več je sonca, vse se počasi začne prebujati. Za življenje potrebujemo svetlobo in tudi za orientacijo v prostoru in bivanju. Kdo je naše sonce, ko gremo skozi življenje? Kdo nam razsvetli pot v težkih duševnih trenutkih, trenutkih težkih odločitev v življenju? Kristjani verjamemo, da je to Jezus s svojim evangelijem, naukom, predvsem pa z osebnim odnosom z vsakim, ki to želi. On nam torej kaže pot, on nas tudi danes oz-

dravlja, on je tudi danes z nami, saj je vstal od mrtvih, premagal smrt in zdaj živi na veke. Le srce mu je treba odpreti. To veliko veselje se začneja prav na božič, ko je Jezus Bog postal tudi človek, da bi nam bil blizu.

Že od najstarejših časov veljata 25. december in 6. januar kot čas, ko se je Jezus prvič prikazal. Kot sam praznik Jezusovega rojstva pa ga poznamo v Rimu že iz leta 336.

Božič naj se ne bi praznovalo kar iznenada, ampak se je potrebno nanj pripraviti. Kako potekajo priprave v adventnem času (advent, devetdnevica)? Je obredje v tem času bolj bogato?

Božič je poleg velike noči največji krščanski praznik. Navadno se na praznik vedno pripravljamo. Pripravljamo se na rojstne dneve, razne obletnice...

Pred božičem je ta čas advent. Advent pomeni prihod, torej se pripravljamo na praznik Jezusovega rojstva. Ko se je Jezus učlovečil, je prevzel našo človeško naravo, da bi nas odrešil in nam podaril večno življenje. To je za kristjane čas veselja in veselih priprav na ta velik praznik.

Bogoslužje je v tem času predvsem v devetdnevici zelo specifično. Veliko je petja, izbrana so posebna berila iz Svetega pisma.

Kaj sploh pomeni advent?

Beseda advent prihaja iz latinske besede *adventus*, ki prihaja iz latinskega glagola *venire ad*: priti k. Slovensko bi to prevedli prihod, ker je to čas priprave na Jezusovo rojstvo, njegov prihod v našo človeško zgodovino kot Bog in človek.

Kako naj bi ljudje praznovali božič (nekoč, danes)?

Božič je bil vedno družinski praznik. Običajno kristjani v hiši postavimo jaslice in božično drevo. Ti prazniki so tako veliki, da pred njimi praznujemo sveti večer. Večer je svet, ker je pred njim sveti dan, veliki praznik. Ta večer preživimo na prav poseben način. Poleg skupne bogate večerje imamo tudi skupno molitev in gremo po prostorih hiše ter jih poškopimo z blagoslovljeno vodo in lahko tudi pokadimo s kadišom. Medtem pojemo božične pesmi in molimo lahko rožni venec, lahko litanije. S to našo molitvijo prosimo ob koncu leta blagoslova za vso hišo in naše delo v prihajajočem letu in se zahvaljujemo za vse dobrote, ki smo jih prejeli v preteklem letu. Na sam božič gremo k slovesni maši, dan preživimo v krogu družine, se pogovarjamo med seboj, preberemo kaj duhovnega, na primer iz Svetega pisma ali življenja kakšnega svetnika, lahko skupaj pojemo ob jaslicah in skupaj molimo. Tako nam praznični dnevi pomagajo, da poglo-

bimo medsebojne vezi in povezanost z Bogom.

Božič je vedno bil in ostaja družinski praznik. Si nikoli niste želeli imeti družine?

Ja, ni lahko voditi tako velike družine, ki mi je zaupana. Kaj vse najdemo v tej družini? Od starejših do tistih, ki so v poklicih in imajo družine, do mladih, ki so v šoli, do novokrščencev, ki so komaj dobro ugleдали luč sveta... Koliko je različnih in zanimivih razmer v vseh teh stanjih ljudi: od boleznih, starosti, do dela, družine, verouka, medsebojnih pogovorov.

Človek ob vsem tem nima časa, da bi imel še svojo družino, čeprav bi si jo morda želel. Saj je to nekaj normalnega in človeškega. Vendar nas služba postavlja v drugo, župnijsko družino.

Bi si želeli kaj sporočiti Trzincem?

Vsekakor. Ob vsem razmišljanju ob božiču želim vsem Trzincem miru in spokojnosti, da bi začutili, da smo v tem življenju drug drugemu dar, da je že samo naše življenje dar, s katerim je potrebno dobro in preudarno gospodariti, da bi vsi rasli v medsebojnem spoštovanju in razumevanju. Želim, da vsem Trzincem Bog prinese obilje blagoslova v novem letu in pri vsem njihovem delu.

Vprašanja sestavila: Mirjam Štih

Miklavževa delavnica

V Trzinu je, tako kot vsako leto, otroke zopet obiskal Miklavž. Saj veste, tisti dobri mož, ki obdaruje pridne človeške malčke. Njegov prihod je iz svojega proračuna omogočila Občina Trzin, ki je objavila razpis za organizacijo celotne prireditve, na katerem je bil izbran Kud Franca Kotarja Trzin. Staršem tako ni bilo potrebno za darila in predstavo seči v žep, njihova naloga je bila samo, da so prijavi svoje nadebudneže, kar pa so lahko storili kar v vrtcu, šoli, župnišču in na Občini. To je pravočasno, to je v danem roku storilo 183 staršev, 18 pa naknadno, tako da je bilo na dveh sprejemih 201 otrok, kar je več kot lani.

Predstavo ali bolje rečeno simpatičen uvod v Miklavžev prihod so izvedli mladi člani trzinskega gledališča Orbitala s pomočjo režiserke Urše, ki je pred kratkim rodila sinčka Jakoba. Bilo je bolj malo teksta, a veliko, veliko sodobne glasbe in modernega plesa. Rdeča nit je bila Miklavževa delavnica, kjer mali vajenec opazuje večje kolege angele pri pripravi daril. Vmes jim načrte prekrizajo hudobni parklji, ki jim ukradejo darila, pri čemer zavladava vsesplošni preplah, da bodo otroci ostali praznih rok! A se, o, hvala, hvala, iznenada v snežnem meteu pojavijo Miklavž, ki okrega hudičke in dobi nazaj ukradeno. Miklavž, ki ga je odigral Franci Banko, je bil sicer bolj mile sorte, nič kaj preveč ni bil trd s parklji, a so ga očitno kljub temu, vsaj na ta dan, ubogali.

Vrhunec predstave in tisto, česar so se otroci najbolj veselili, je bila razdelitev skromnih daril, ki so bila za vse otroke enaka. Razpoloženje se je v trenutku dvignilo, saj so otroci, ki so prej pridno spremljali dogajanje, takoj postali bolj razigrani in glasni. Vsekakor prijeten dogodek, ki razveseljuje tako tiste najmlajše, kot tudi njihove starše.

Mirjam Štih

Jožica Valenčak, prostovoljka leta 2007

Državni svet Republike Slovenije in Zveza društvenih organizacij Slovenije vsako leto podeljujeta priznanja najbolj zasluženim prostovoljcem v Sloveniji. Pri tem ni pomembno samo delovanje na področju filantropije, s čimer prostovoljstvo navadno enačimo, temveč delovanje v kakršnikoli društveni dejavnosti, kjer se posamezniki prostovoljno razdajajo. V tem letu je Turistično društvo Kanja Trzin komisiji, ki izbira najbolj zaslužne prostovoljce, pripravilo predlog za dobitnico priznanja prostovoljec leta 2007, in sicer za dolgoletno predsednico društva, Jožico Valenčak. Z veseljem lahko povemo, da je Jožica v torek, 4. decembra 2007, ob 10.00 uri, v mali dvorani Državnega sveta Republike Slovenije iz rok Janeza Sušnika, predsednika Državnega sveta, in Toneta Horvata, predsednika Zveze organizacij za tehnično kulturo, prejela priznanje prostovoljka leta 2007.

Čestitke!

Mateja Erčulj

Ne morem mirovati, moram kaj početi

Verjetno se naš sodelavec Zoran Rink v zadnjem času od vseh Trzinčev najpogosteje udeležuje takšnih in drugačnih prireditvev v Trzinu. Zoran namreč snema vsestičke za kabelsko televizijo ATV Signal Litija. Zdelo se nam je prav, da to njegovo delo nekoliko bolje spoznamo in da tudi izvedemo kaj več o njem samem.

Rojen sem na severnem Primorskem, v Grahovem ob Bači, to je tista vas, v kateri so snemali prvi slovenski celovečerni film Na svoji zemlji. Osnovno šolo sem obiskoval v Podbrdu, potem pa sem šel takoj delat v železarno na Jesenice. Z vlakom smo se vozili tja in nazaj. Ko sem delal popoldne, je vlak nazaj, proti mojemu domu, peljal samo do Podbrda, tako da smo na vlak prespali, zjutraj, ko je ob šestih peljal naprej po dolini proti Novi Gorici, pa smo se vrnili domov. Ampak ob dvanajstih je bilo pa spet treba nazaj v službo. Težko je bilo, vendar sem vseeno v železarni delal do 18. leta. Vzrok za to, da sem se zaposlil takoj po osnovni šoli, je bil v tem, da sta bila oba starša delavca in sta morala z dokaj nizkimi zaslužki skrbeti za tri otroke. Starejši brat se je učil za zidarja, mene pa ni nihče silil, naj grem delat, vendar nisem želel biti dodatno breme. Pač ni bilo denarja. Tisti časi so bili pač taki.

V osemnajstem letu sem šel za 18 mesecev služiti vojaški rok v Kraljevo. Že takrat sem začel razmišljati, da bi bilo prav, če bi si pridobil kakšno znanje in izobrazbo. Najprej sem se želel izučiti za varilca, saj sem to že delal na Jesenicah. Ob neki priliki med vožnjo z vlakom sem se pogovarjal z nekim sovaščanom. Povedal mi je, da misli iti za policaj. Govoril mi je o pogojih in kako je potem s službo, pa sem pomislil: »Ja, saj jaz tudi izpolnjujem te pogoje. Mogoče pa bi poskusil!« Res so me sprejeli. Prišel sem v Ljubljano in kot pripravnik delal pri železniški policiji na postaji v Ljubljani celih deset let, vmes pa sem naredil srednjo miličniško šolo. Med delom sem kasneje opravljal različne tečaje; tako sem izpolnil pogoje, da sem bil sprejet za vzgojitelja na kadetski policijski šoli v Tacnu. Tam sem delal do leta 1986, medtem pa sem študiral in dokončal Višjo šolo za notranje zadeve v Ljubljani, tako da sem zdaj pravnik notranjih zadev. Ko sem doštudiral, sem si želel operative in našel sem si zaposlitev na Letališču Brnik, kjer sem več kot 12 let pokrival področje varnosti na letališču. Večkrat sem nadomeščal komandirja, tako da sem bil z delom zadovoljen. Zdaj sem pa že osem let upokojen.

Kako in kdaj si prišel v Trzin?

Ženo sem spoznal med svojim službovanjem v Tacnu. Ko sva se leta 1974 poročila, sva dobila stanovanje v Žlebiču pri Ribnici na Dolenjskem. Avtobusi proti Ljubljani in nazaj so bili takrat zelo polni, zato sva si želela postaviti dom kje bližje Ljubljani, saj tudi žena dela v Ljubljani, na Višjem sodišču. Ogledovala sva si različne lokacije in v Moravčah sva si izbrala primerno parcelo. Ko pa sva se vračala, sva se ustavila v Trzinu pri mojem delovnem kolegu Smajlu Fetahu. Ko smo šli v enega od lokalov na kavo, je bil zraven tudi Ivko Ručigaj. Pogovor je nanesel na to, da iščem parcelo za hišo in Ivko je rekel: »Tudi jaz bi prodal eno tako parcelo.« Povedal je, kje je, Smajlo pa je rekel: »Daj, Zoran, pojdi pogledat! Tam je lepo!« Pa smo šli pogledat in sklenili kupčijo. Leta 1976 smo začeli zidati in tako sva z ženo zgradila hišo in vzgojila dva sinova. Zdaj sta že odrasla. Prvi je star 29 let, drugi pa 23 in se že trdno postavljata na svoje noge.

Zelo dejaven si tudi v družabnem življenju Trzina, še zlasti v Civilni zaščiti.

Ker ne morem mirovati, sem tudi po upokojitvi kar precej dejaven. Precej sem pomagal sorodnikom, ker pa sem strokovnjak za varovanje in take stvari, sem se tu

di zgodaj vključil v delo civilne zaščite. Po enem letu pokoja so me povabili, da prevzamem funkcijo poveljnika civilne zaščite v novi občini Trzin in to funkcijo še zdaj opravljam. Pri tem bi želel, da bi ljudje bolje razumeli, kaj civilna zaščita sploh je. Gre predvsem za zaščito ljudi pred naravnimi in drugimi nesrečami. Ni več tisto, kar je bila nekoč narodna zaščita. Zdaj je drugače, in bi rad, da bi se ljudje bolj zavedali pomena skrbi za zaščito pred nevarnostmi, ki se nam lahko zgodijo zaradi vremenskih in drugih nevspečnosti.

V civilni zaščiti so vključene dolžnostne in prostovoljne enote. Prostovoljci so na primer gasilci, vodniki službenih psov in podobno, člani dolžnostnih enot pa so tisti, ki so zaradi svoje usposobljenosti vpoklicani v delo civilne zaščite, to je v času nesreč pa tudi med pripravi, na primer za izobraževanje.

Deluješ pa tudi v različnih društvih.

Mislím, da sem v Trzinu »pognal korenine«. Všeč mi je, da imamo Trzinci obilo možnosti za izpolnjevanje svojih interesov. Lahko se vključimo v celo vrsto društev. Jaz sem član smučarskega društva, kamor sem se vključil predvsem zaradi sodelovanja v kolesarski sekciji, ki se je zdaj osamosvojila, vendar sem še pri smučarjih, čeprav ne znam smučati. Všeč so mi ljudje v tem društvu, saj so zelo delavni. Te ljudi občudujem, saj so dobra družba, pa tudi znajo zagrabit za delo. V njihovi družbi se zelo dobro počutim. Sem pa tudi član Društva upokojencev, in to predvsem zaradi pevskega zbora. Vanj me je pravzaprav usmerila žena, ker ve, da rad pojem. Tudi pri pevcih se dobro počutim, saj je tudi tu prijetno, delovno vzdušje, in rad prihajam na vaje in nastope.

Zdaj si znan tudi kot televizijski snemalec za trzinski televizijski program.

Ko so se na občini odločali za uvedbo trzinskega televizijskega programa v sklopu ATV signala Litija, so me vprašali, če bi bil pripravljen snemati tudi za trzinsko televizijo. Takrat smo se na civilni zaščiti ravno odločali, da bi kupili kamero, s ka-

tero bi dokumentirali nekatere dogodke. Občina je ponudila, da bi dodala nekaj denarja za nakup kamere in tako smo namesto čisto navadne, ki smo jo imeli v načrtu, nazadnje kupili polprofesionalno kamero. Sam nisem imel prav dosti izkušenj s snemanjem. Imel sem sicer že amatersko kamero, vendar kaj dosti znanja nisem imel. Tudi s fotografijo se prej nisem kaj veliko ukvarjal, zgolj amatersko, za slikanje družine. Čeprav sem bil sprva precej proti, da bi bil snemalec in da bi prevzemal odgovornost za pokrivanje dogajanja v Trzinu, sem vseeno šel na ATV Signal, kjer so mi vse razložili, pokazali, kako se snema ter kako je treba delati in na kaj moram biti pri tem pozoren. Poskusil sem in nekako je šlo. Nekaj svojih izkušenj mi je posredoval še Franci Zupan, ki zelo dobro snema. Z občno smo se dogovorili za polletno poskusno dobo, ko je to obdobje preteklo, pa ni bilo druge možnosti, kot da delam naprej. Gre za kar zahtevno delo, ki zahteva čelga človeka. Uspeh je odvisen od tega, koliko se človek preda temu delu. Polovičarstvo se takoj maščuje. Nadvse pomembno je tudi, da si v tistem trenutku, ko se kaj pomembnega dogaja, prisoten. V naslednjem trenutku je dogodek že preteklost, ga ni več. Če si prisoten le delček dogodka, izgubiš bistvo.

Težava pa je, da to delo terja veliko mojega prostega časa. Praktično vse sobote so zdaj rezervirane za snemanje, saj se takrat največ dogaja. Zgodilo se je že, da sem bil na obisku pri sorodnikih, pa so me poklicali, da se nekaj dogaja. Nisem mogel reči ne, odhitel sem na kraj dogajanja in snemal.

Ob tem pa moram tudi pisati vestičke, poročila in druge spremne tekste za prispevke. Tu nisem ravno najboljši. Vržem na papir, potem pa mi izjemno veliko pomaga Meta Železnikar. Prispevke vzame pod drobnogled, preobrne besede, pove bolj udarno in pravilno in sploh da prispevku končen komentar. Rad bi se ji javno zahvalil za nesebično in prijazno pomoč, saj za to ne zahteva nikakršnega plačila.

Ko poročáš o dogajanjih v Trzinu, lahko hitro naletiš na nasprotujoče si interese.

Včasih naletim tudi na stvari, ki me motijo, in napišem kaj kritičnega, vendar se ob tem hitro komu povesi nos. Ko sem na primer snemal trzinsko čistilno akcijo, mi je v oči padlo, da smeti pobirajo v glavnem starejši. Vprašal sem se, kje so pa mladi. Resnici na ljubo moram povedati, da so še največ mladih pripeljali planinci, za kar sem jih tudi pohvalil, vendar pa je moja kritika takoj spodbudila protest šole. Oni so imeli čistilno akcijo nek drug dan. Hotel pa sem opozoriti predvsem na dejstvo, da je pri akciji vseeno sodelovalo premalo mladih. Res je lepo in tudi prav, če pri takih stvareh sodelujejo vsi, vse generacije.

Takrat mladi lahko vidijo, kako delajo starejši, pridobijo izkušnje. Prav zato mi je bilo zadnjič neverjetno všeč, ko sem pri delovni akciji smučarjev opazoval otroke. Bilo jih je pet; zelo so se trudili. Razporeženje je bilo krasno, starejši so pridno delali, otroci pa so hoteli biti še boljši. Nihče ni mislil na utrujenost ali svoje težave.

Kako pa dobiš informacije, napovedi dogodkov, ki jih greš potem snemat?

Snemat grem tisto, kar mi naročijo. Večina društev je naredila načrt svojih prireditev skozi vse leto in na občini vedo, kdaj se kaj in kje se dogaja. To mi povedo in jaz grem snemat. Pogosto me pokličejo tudi predsedniki društev ali pa organizatorji različnih prireditev. Moram reči, da je dogajanja v Trzinu veliko, vendar mi, žal, tudi precej dogodkov »uide«. Upam, da se bodo organizatorji naučili, da morajo o svojih prireditvah obveščati Občino, ta pa obveščata mene.

Zdaj si posnel že precej pomembnih dogodkov iz Trzina in posnetki bodo verjetno zanimivi tudi v prihodnosti. Ali shranjuješ te posnetke, delaš arhiv?

Imam arhiv posnetkov na kasetah in na DVD-jih. Na kasetah imam vse posnete stvari, na DVD-jih shranjujem tisto, kar je bilo objavljeno. Sam ne montiram prispevkov, izločim le neprimerne kadre in tisto, kar ni za objavo. Ko sem se začel ukvarjati s tem, sem kupil tudi močnejši računalnik in dobil poseben program, ki mi omogoča tudi montažo, vendar se s tem ukvarjam manj. Naj se pohvalim, da sem zdaj dobil novo stojalo za kamero, ki mi bo omogočilo bolj kakovostne posnetke, saj sem doslej ves čas snemal »iz roke«.

Zdaj si prisoten tako rekoč povsod po Trzinu. Se ti zdi, da je družabno in društveno življenje bogato?

Je bogato, pa tudi ne. Pogosto vidim, da bi

se dalo marsikdaj storiti še kaj več. Na primer, ko v Trzinu organiziramo Florjanov sejem, se tam nazadnje trudi peščica ljudi, morala pa bi to biti vsetrzinska akcija, v kateri bi sodelovali tudi drugi, druga društva in še zlasti gasilci. Nenazadnje je sv. Florjan njihov zavetnik. Saj so gasilci prizadevni na številnih področjih in zato zaslužijo pohvale, pri taki akciji, kot je Florjanov sejem, pa mislijo, da odigrajo svojo vlogo, če gredo v cerkev in po povorki pogostijo svoje goste. Podobnih primerov, ko bi lahko pri različnih prireditvah sodelovala še druga društva, je še več.

Kaj pa mladi? Kako gledáš na dejavnost mladih v Trzinu?

Moram jih pohvaliti, da so zelo dejavni pri športnih prireditvah. Zelo dobro je bilo njihovo sodelovanje pri košarki, nogometu, zadnjič so pripravili zelo dobro obiskano tekmovanje rolkarjev, na področju kulture pa je drugače. Odigrajo tri, štiri igrice, za kar jih je treba pohvaliti, drugje pa niso opazni. Na različne prireditve prihajamo pretežno starejši. Mladih ni. Glede dela mladinskega središča pa moram biti kar kritičen. Včasih imam občutek, da je bolj zatočišče brezdomcev. Mislim, da bi morali dati delu v mladinskem klubu več vsebine, mlade bi morali navajati na samostojno vodenje dejavnosti, na boljšo organiziranost in pripravljenost za skupno delo, samoiniciativnost. Tudi glede kajenja bi se morali dogovoriti, da ga ne bi bilo toliko.

Kaj pa še pogrešáš v Trzinu?

Pravzaprav bi težko rekel, ampak če lahko izkoristim priliko, moram reči, da v Odsevu pogrešam Županov kotichek. Mislim, da je županu toliko in toliko volivcev izkazalo zaupanje. To je tisti človek, ki mora imeti možnost povedati, kaj se dela v Trzinu, kaj se bo naredilo, kaj bi bilo dobro in kaj nas moti. To bi moral župan povedati v vsakem Odsevu.

Miro Štebe

Prijetno ustvarjalno druženje

Že tradicionalna novembrska delavnica v organizaciji Društva prijateljev mladine Trzin in Turističnega društva Kanja Trzin je težko pričakovana in nadvse dobro obiskana. V avli Osnovne šole Trzin se je tudi tokrat, 22. novembra, od 17.00 do 19.00h zbralo veliko število otrok in staršev, ki so v prijetnem živžavu družno in pod vodstvom spretnih animatorjev ustvarjali novoletne voščilnice v različnih tehnikah, krasili svečke in izdelovali adventne venčke. V prijetnem delovnem vzdušju in navdušenju nad ustvarjenimi izdelki je čas hitro, prehitro minil in neverjetno - zmanjkalo je materiala.

Meta Železnik

Mojstrica z maskaro in šminko

Praznični december ni samo mesec novoletnih voščil, pisanih lučk in brezumnega nakupovanja - je tudi mesec zabav in druženja, kjer pa si prav vsi želimo izgledati kar najlepše. Kako tudi ne, saj nas reklame in revije dnevno bombardirajo s prepričanjem, da danes v glavnem, žal, šteje le lepota. Med umetniki preobrazbe, kakor bi lahko rekli dobremu ličenju, je tudi Trzinka Julija Pajk - vizažistka, ki zelo dobro ve, kako človeka polepšati. In ko bi človek, sploh pa ženska, pričakoval, da se bo pred popolno naličeno strokovnjakinjo morda počutil nekoliko neprijetno - se to izkaže za povsem napačno. Julija je pač zelo prijazna in pozitivna oseba in ob sproščnem klepetu sva zaključili, da je v resnici vsaka ženska lepa, sploh če si pusti pokazati, kako se lahko še malo polepša.

»Kozmetičarka sem in vizažistka, pravzaprav le vizažistka, saj je to nekakšna nadgradnja kozmetičarke in v tem poslu največ pove,« se uvodoma na moje prigovarjanje opiše sama. »V Avstriji sem zaključila tudi šolanje za maskerje, saj sem si to od nekdaj želela početi, a žal v Sloveniji priložnosti za takšno delo, predvsem v gledališčih, ni prav veliko,« nadaljuje v simpatičnem govoru, ki ne zveni prav nič trzinsko. »S Kozjanskega sem doma, blizu Atomskih toplic,« nasmejana pove v štajersčini, ki se je ne trudi prav nič prikriti, ko jo povprašam, kje so njene korenine in kako je prišla v Trzin. »Tu sem že dvajset let. Starši so tukaj zgradili hišo in tako smo se preselili v Trzin.«

Pravi, da je bila ob izbiri srednje šole nekoliko zmedena, saj ni natanko vedela, kaj naj vpiše. Odločila se je za srednjo medicinsko šolo, nato je leto dni hodila še na kozmetično, ker pa je bilo pri nas tovrstnega izobraževanja nekdaj še manj kot danes, je šolanje nadaljevala v Avstriji. »Trikrat tedensko sem se vozila v Salzburg in kmalu dobila tudi priložnost za delo, predvsem na modnih revijah. Vse te izkušnje so bile zelo dobrodošle, a živela tam ne bi nikoli. Ljudje so enostavno prehladni,« pravi Julija, ki bi, če bi se lahko odločala še enkrat, morda izbrala povsem drugačno pot. Rada bi bila namreč tudi veterinarica, saj je velika ljubiteljica živali. Doma ji družbo dela kar sedem mačk in dva psa. A vseeno v svojem delu, ki si ga je izbrala, zelo uživa. Kako tudi ne - nenazadnje je v svojem poslu ena najbolj iskanih vizažistk pri nas.

»Te stvari mi zares zelo ležijo. Sem zelo umetniška duša in ličenje je nenazadnje slikanje obraza. Prav tako sem vseskozi v sebi nosila željo, da bi rada počela nekaj za ljudi in z ličenjem lahko zares naredim ve-

Julija Pajk je odlična vizažistka, prav tako pa tudi velika ljubiteljica živali, morja in knjig.

liko dobrega. Le kdo si ne želi biti samozavesten? Vsaka ženska je v resnici lepa, samo pokazati ji je treba, kako se lahko še polepša,« pravi Julija, ki je tako po končanem šolanju doma odprla podjetje Melty d.o.o., kozmetika in svetovanje, kjer z veseljem sprejme vse, ki si želijo kakšnega navsveta v zvezi s svojo kožo in ličenjem. Sicer pa večino dejavnosti izvaja na terenu. Njeni delovni dnevi so - kakor smo mladi danes že povsem navajeni - pač brez pravega urnika, navadno dolgi od jutra do večera. »Dolgi so, ja, včasih kar malo predolgi. In brez pravega reda. Ampak to mi kar ustreza, saj ne prenesem neke hude discipline, ki bi mi narekovala osemurni delovnik. Od nekdaj sem si želela delati zase, v svojem podjetju, tako da si sama krojim delovni čas.« Dela ji zares ne manjka. Kot vizažistka sodeluje na številnih modnih revijah, fotografiranjih, stilskih preobrazbah in modnih nasvetih.

Za področje, ki ga sedaj tako rada opravlja, jo je v mladosti navdušila že mama, ki je prav tako kozmetičarka. »Tako kot vse majhne punčke, sem tudi sama želela že zgodaj preizkusiti mamina ličila, a v šolo naličena vseeno nisem smela. Mama je bila doma vedno urejena in naličena, morda pa mi je nekaj ljubezni do tega posredoval tudi stari oče, ki je bil slikar,« pravi in dodaja, da mora dober vizažist najprej imeti veliko veselja za to delo, znanja o koži, biti pa mora tudi malo psiholog, da zna preceiniti, kaj si ženska sploh želi in kakšna bi rada bila. »Če želiš delati dobro, moraš osebo, ki jo želiš naličiti, gledati v celoti - glede na tip kože, obliko obraza, pa tudi

ko osebnost. Zelo pomembne so namreč posameznikove želje in pričakovanja. Pri modnih revijah je to sicer nekoliko drugače. Tam so v ospredju obleke, manekenke, make up je določen, in mora biti enak za vse.« Pri ličenju velja podobno kot pri filmski glasbi - če je dobro, ne izstopa preveč in ne moti. Pravila pa so dokaj enostavna - poudarimo lepe stvari in zakrijemo slabosti. »Lepota je res subjektiven pojem, a nekaj splošnih pravil pa vseeno velja,« začneva temo, o kateri bi si verjetno vsaka ženska želela biti kar najbolj poučena. »Pozorni moramo biti na barvo oči in las ter na ten kože. Nekomu rjave barve na primer nikakor ne pristajajo. Ljudi glede na te značilnosti delimo po letnih časih in temu primerne so tudi barve, ki nekemu pristojijo. V splošnem velja nekako tako - kakršne barve nam pristojijo pri oblačilih, takšne nam tudi pri ličenju. Temnopoltim tako na primer priporočamo zemeljske barve, rjave odtene in podobno, svetlolasim bolj pastelne,« jo z zanimanjem poslušam, medtem ko me preceni kot tip pozno poletnega oziroma zgodnjejesenskega človeka. »Pomembna je tudi oblika obraza. Če je le-ta okrogel, ga z ličili skušamo zožiti. Držimo se načela, da morajo biti vse tri cone - torej oči, nos in usta - v nekem ravnovesju. Z ličenjem lahko povečamo ustnice, zakrijemo podočnjake in povešene veke, skratka odpravimo veliko nepravilnosti.«

»Ni tako zapleteno, kot se morda sliši,« v smehu pripomni in po opisu razlik med dnevnim in nočnim make upom nadaljuje, da je pri vsakdanjem ličenju treba zelo dobro poznati svojo kožo. Včasih je sicer ve-

ljalo, da se ni preveč priporočljivo ličiti vsak dan, da koža na tak način ne diha in da se hitreje stara, a to danes ne drži več. »Če najdeš puder, ki ti ustreza glede na tip kože, je celo dobro, če se pudraš, ker kožo s tem zaščitiš. Včasih so bili pudri narejeni na osnovi riževe moke, ki je v porah nabrekli in koža res ni mogla dihati, danes pa nekatere pudre priporočajo celo dermatologi, saj imajo visoko UV-zaščito, vitamine in seugw stvari, ki kožo ščitijo pred zunanjimi vplivi. Danes zato celo rečemo, da je nujno uporabljati puder vsaj v jesenskem in zimskem obdobju, da kožo z njim zaščitimo.«

Kot strokovnjakinja za ličenje ima Julija Pajk vsakodnevno veliko stikov z različnimi ljudmi, ki jih pogosto opazujemo na slovnica, v reklamah, na modnih pistah. Celotno nekateri moški estradniki se radi prepuščajo njenim spretnim rokam, že večkrat pa so ji zaupale tudi naše misice. »Ja, s temi misicami je kar veliko dela. Zgodilo se je celo, da sem bila na izboru za vse sama

in sem morala vse naličiti v le treh urah, čeprav navadno velja, da se za dober make up porabi kakšno uro za samo eno osebo.« Če je le čas, se namreč pred ličenjem kožo temeljito očisti, naredi morda tudi piling - odvisno pač, kako dobro ženska tudi sicer skrbi za svojo kožo - in tudi kakšno masažo obraza.

Za vse te čudeže, ki jih dela, nosi s seboj po terenu dva velika kovčka, polna ličil, in da gre zares skorajda za čudeže, Julija pove nekaj razveseljivega za vse ženske: »Le potice v modnih revijah in reklamah, ki se vsem zdijo tako popolne, gledam s povsem drugimi očmi. Sama vse te ženske namreč vidim nenaličene, in zares lahko rečem, da je vsaka druga ženska na ulici lepša od njih. Make up lahko naredi res neverjetne stvari. Če bi videli vse te manekenke brez ličil, bi videli, da niso prav nič lepše od nas. Polne ustnice, gladka koža in velike oči - vse to lahko naredimo z ličili.« Razveseljivo, ni kaj. In kaj bi potemtakem vsaka od nas morala imeti v svoji toaletni torbici,

če že ne ves čas ob sebi, pa vsaj v svoji kopalnici? »Nepogrešljiva sta glos za ustnice in maskara za trepalnice, če pa svojemu izgledu posvečamo več pozornosti, pa tudi puder, obrobo za oči, senčilo za veke, šminko in obrobo za ustnice ter rdečilo za lica,« našteje Julija in doda, da bi bile ženske pri ličenju lahko kdaj malo bolj izvirne. Pri svojem delu namreč ugotavlja, da večina uporablja črne obrobe za oči, ki so sicer zelo močne in grobe, zato jih priporoča samo temnokim ženskam, vsem ostalim pa takšne rjave, sive ali temno modre barve. »Svetlolaske naj uporabljajo pastelne barve, temnolaske pa močnejše. In še en nasvet - vse, kar je temno, pomanjša, in vse, kar je svetlo, poveča, tako kot to velja pri oblačilih,« je radodarna z nasveti, ki se jih bo - če ne drugače, pa vsaj v teh dneh - gotovo razveselila vsaka ženska. Za konec pa še namig za decembrsko ličenje - bleščice, glamur in močne barve - povsod in kar cel mesec, predvsem pa za najdaljšo noč. Besedilo in foto: **Jasna Paladin**

Kdaj obnova Kraljeve kapelice - Kraljevega znamenja?

Kraljevo znamenje stoji na križišču cest iz Trzina proti Loki in kod Jabel proti glavni cesti Trzin - Mengeš. Večji del spada pod območje občine Mengeš, sicer pa je na posesti družine Bevk, po domače Kraljevih.

O nastanku znamenja, obliki, poslikavah in zgodovini skozi različna obdobja tokrat ne bi pisali, pač pa o željah in hotenjih okoliških prebivalcev, ki so znamenje dolga leta primerno vzdrževali, da se čim prej obnovi. Del so se želeli lotiti kar sami, vendarle smo se skupaj dogovorili, da naj obnova poteka pod strokovnim

vodenjem Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije - enota Kranj. Turistično društvo Kanja Trzin je prevzelo koordinacijo in od prvih pobud in idej je s sodelovanjem že omenjenih strokovnjakov nastal projekt obnove in sanacijskih del, ki ga je brezplačno izdelal Anton Knavs, univ. dipl. ing. arh. iz Trzina. Stroške fotodokumentacije in izračuna statike je pokrila Občina Trzin, ki je namen sanacije in obnove podprla. Glede na to, da je večji del znamenja na ozemlju katastrske občine Loka,

se pravi v občini Mengeš, smo z namero in željo, da projekt izvedemo skupaj, celotno dokumentacijo posredovali tej občini oziroma Muzeju Mengeš. Za obnovo naj bi namenili tudi določena proračunska sredstva.

V Trzinu smo za izvedbo projekta pridobili kar nekaj donatorjev, mnogi bi radi sodelovali tudi z lastnim strokovnim znanjem. Sedaj je treba korak naprej in vse skupaj doreči. Od vsega začetka je sodelovala tudi družina Kraljevih, ki so nujno sanacijo in obnovo znamenja z veseljem podprli in na projekt niso imeli pripomb. Toliko v informacijo, kaj je bilo doslej storjenega glede na to, da

se kar naprej postavljajo vprašanja, ali bo znamenje še preživelo letošnjo zimo. In ali bo s skupnimi močmi in sodelovanjem ter pod strokovnim nadzorom sanacije in obnove nam in obiskovalcem v ponos še v času vodenja Slovenije Evropski skupnosti. Skupaj stopimo korak naprej!

Jožica Valenčak

Dogajanje v knjižnici

Skupina knjižničarjev iz Bovca, Tolmina in Kobarida, to je iz tolminske občine, so bili zadnji novembrski dan gostje domžalske knjižnice. Ob tej priliki so si ogledali tudi našo trzinsko knjižnico. Navdušeni so bili nad pestro ponudbo dejavnosti, nad simpatično urejeno otroško sobo- igralnico ter nad sodelovanjem z lokalno skupnostjo. Kljub temu da imajo sami lepe, nove knjižnice, so bili enotnega mnenja, da je naša tista prava »knjižnica z dušo«.

Ga. Mila Orel je knjižnici podarila portret Tineta Orla in nekaj osebnih predmetov. V januarju 2008 bodo knjižnica, Planinsko društvo Onger Trzin in občina Trzin v Centru Ivana Hribarja pripravili razstavo, kjer bo gradivo predstavljeno krajanom.

Prvič so bile v mesecu novembru na obisku v knjižnici članice medgeneracijske skupine Jesenski cvet. Ogledale so si prostore, prelistale bogati izbor revij in izposodile knjige. Srečanje je bilo zanimivo in druženje prijetno.

Otroke, ki obiskujejo pravljíčne urice, je obiskal Miklavž in pustil zanje bonbončke in mandarine. Pravljíčarka pa jim je prebrala njegovo pismo.

Učence drugega in tretjega triletja osnovne šole knjižnica vabi k reševanju 2. cikla MEGA KVIZA 2007/2008 na temo ZNAMENITI SLOVENC IN NJIHOVE SPOMINSKE HIŠE.

Knjige so darovali: Klavžar Julija, Ribaž Matjaž, Rakun Maja, Srša Mirjana, Zakrajšek Polona, Šifrer Vida, Dolinšek Vojko, Košak Andrej, Deletič Čedomir, Muha Jani, Krajnc Majda.

V ponedeljek, 24.12., in 31.12.2007 bo knjižnica zaprta.

Trzin, december 2007

Meta Železnik

Podelitev priznanj za urejenost Trzina

Vpetek, 23. novembra, smo se člani in podporni člani TD Kanja Trzin, ki nam ni vseeno, kako izgleda naš kraj, polnoštevilno zbrali v dvorani Marjance Ručigaj na zaključni prireditvi **Podelitev priznanj za prispevek k urejenemu in lepemu izgledu našega kraja za leto 2007**.

Na samem začetku nas je prijetno presenetil videokolaž »Jesen v Trzinu« in prelet ptice kanje, ki je postala simbol našega društva, ob spremljavi citer. Voditelj gospod Jože Kosmač je najprej pozdravil gos-

ga izbranega občana pridobila tudi soglasje za udeležbo na prireditvi. Pozvala je ljubitelje cvetja, da se sami prijavijo k tekmovanju in olajšajo delo komisiji. Letos se tudi nismo udeležili regijskega tekmovanja v okviru TZS, se pa moramo potruditi, izboljšati napake in se naslednje leto ponovno prijaviti.

Zahvalila se je tudi sponzorjem, to je Vrtnemu centru Gašperlin, Cvetličarni Grmes in Vrtnarstvu Hubad ter posameznikom Tanji Grmovšek, Lili Kepic, Ivi Šuš-

stopili so v dveh delih z venčkom pesmi. Nato so bila podeljena še tri »Priznanja ustanovam in podjetnikom, ki pomembno prispevajo k prepoznavnosti kraja«. Prejeli so jih: **Gostilna ORHIDEJA, NLB BANKA DOMŽALE, Poslovalnica Trzin Enota Mlake in Bistro MOJCA**.

Plesalca plesne šole Miki, Špela Gorjup in Tine Šinko, sta nam zaplesala dunajski valček in že je sledila podelitev »Priznanja na področju varovanja narave in kulturne dediščine« družini VERBIČ.

ste in nastopajoče ter kratko predstavil prireditev. Povedal je, da so uvodni in naslednji videoposnetki delo naše članice gospe Zinke Kosmač.

Nato je sovoditeljica Neža Gregorc povedala, da deluje v skupini izbirnega predmeta - turistična vzgoja in napovedala folklorno skupino osnovne šole s prikazom učnja valčka.

Na frajtonarico jih je spremljal Simon Vrabec, ki nam je v nadaljevanju zaigral še nekaj Avsenikovih skladb.

Predsednica komisije, ki je pripravila tudi letošnji izbor, Dunja Špendal, je podala poročilo.

Povedala je, da je 7 članska komisija ocenjevala domove v vseh štirih letnih časih, jih fotografirala in točkovala ter od vsake-

teršič, Boštjanu Žnidaršiču in Zvonki Žnidaršič ter članom TD Kanja za podarjeno cvetje in urejenost nasadov. Vsi skupaj smo poslali tudi tople pozdrave gospodu Ipvacu.

V nadaljevanju prireditve je bil potek podeljevanja sledeč: nagrajence so ob prihodu na oder pospremili čudoviti videoposnetki z glasbo, nato pa so jim predstavniki društva podelili pisne zahvale oz. priznanja in cvetje.

»Zahvale izbranim družinam za večletno vzorno urejenost domov in okolice« so prejele družine CIMERMAN, MUŠIČ in ŠLEBIR.

Sledil je nastop vokalne skupine Snežet iz Baške grape, ki prepeva ljudske pesmi. Na-

Vrhunec večera pa je bilo podeljevanje **»Priznanj za najlepše urejene domove v letu 2007«**, in sicer od petega mesta proti zmagovalcu, kot si sledijo družine: **MOČNIK, MUŠIČ, CAPUDER, KOŠAK in DOLINAR**.

Katarina Skok nam je na citre zaigrala skladbo »Kje so moje rožice?« in nato smo si ogledali še nekaj trzinskih videorazglednic.

Na koncu pa se je predsednica TD Kanja Trzin Jožica Valenčak zahvalila organizatorjem in nastopajočim s podarjenim cvetom in ob spremljavi Trzinke, ki jo je zaigral Simon, povabila prisotne v avlo na druženje in prigrizek, katerega so pripravile članice našega društva.

Dunja Špendal

Vabilo na 12. mednarodno Skirco Borisa Paternosta

Strelsko društvo Trzin dvanajstič zapored organizira mednarodno tekmovanje za Skirco Borisa Paternosta. Tekmovanje bo izvedeno 5. in 6. januarja 2008 v velikem teniškem šotoru TAUBI centra, kjer bo postavljeno 55 strelskih mest, opremljenih z elektronskimi tarčami SIUS ASCOR. Pričakujemo približno 350 nastopajočih, od tega nastope vseh najboljših slovenskih strelcev, ter približno 80 tujih strelcev iz sosednje Hrvaške, Italije, Avstrije, Madžarske, Srbije ter Bosne in Hercegovine.

Vsem, ki si želite ogledati tekmovanje, priporočamo ogled finalnih serij, in sicer s pištolo v nedeljo ob 12:30 in s puško ob 18:00. Vse finalne strele bomo predvajali na velikem platnu, tako da bodo lahko tudi nepoznavalci spremljali dogajanje.

Vstop na tekmovanje je prost.

TURISTIČNO DRUŠTVO KANJA TRZIN

v a b i

NA JUBILEJNI 20. KONCERT

Mešanega pevskega zbora Mavrica, Mešanega pevskega zbora Svoboda Šoštanj in Simfoničnega orkestra Vrhnika

v soboto, 12. januarja, ob 17.00

v Slovensko filharmonijo v Ljubljano.

Gostja večera bo violinistka **Anja Bukovec**.

Vstopnice so na voljo v CIH oz. sedežu društva, Trzin, Ljubljanska cesta 12/f in Vinski kleti Uršič. Člani Turističnega društva Kanja Trzin imajo pri vstopnici določen popust.

V A B L J E N I

Delavnica o domači in umetnostni obrti

Grčave roke, ki dolbejo les, igla, ki neumorno tke vzorec na belo platno, glina, ki se upogiba pod prsti umetnika ... Kičasti obeski, slikarije, akvareli ... To so bile prve misli, ki so švignile skozi režej mojih malih možganov, ko sem ugotavljala, kaj je domača in umetnostna obrt in kaj ni.

Delavnica o teh vprašanih je potekala 27.11. v Predilnici Litija, nanjo pa so bili vabljeni vsi rokodelci iz osrednjega območja Slovenije, torej od Kamnika do Radeč. Kot ponudniki in prodajalci izdelkov umetnostne obrti pa so bila na delavnico vabljena tudi turistična društva iz osrčja Slovenije, tako torej tudi trzinsko turistično društvo. Delavnico je organizirala druga za razvoj podeželja Jarina iz Litije, pripravila pa jo je skupaj z Obrtno zbornico Slovenije ter s priznanim etnologom dr. Janezem Bogatajem.

Glavni cilj tistega torkovega popoldneva je bil, da bi vsi vpleteni v izdelovanje ter prodajo domače in umetnostne obrti spoznali delo komisije Obrtne zbornice Slovenije, ki mesečno (že od leta 1978) ocenjuje izdelke in izdaja potrdila o tem, kaj je izdelek domače obrti in kaj ni. Organizatorji so tudi spodbudili udeležence, da na delavnico prinesejo svoje izdelke, ki bi jih dr. Bogataj ocenil.

Tako je dr. Bogataj najprej pripravil kratko predavanje o tem, kako nastaja izdelek do-

mače obrti ter kakšne vrste izdelkov poznamo. Povedal je, da izdelki lahko nadaljujejo našo preteklo kulturno dediščino, lahko so nekakšne replike pretekle dediščine, predmete pretekle dediščine lahko oblikujemo na svoj način, lahko pa smo ustvarjalni in izdelamo nekaj čisto posebnega ter upamo, da bo našemu izdelku čas dal tisto, kar ga bo uvrstilo v našo etnološko dediščino. Dr. Bogataj je pojasnil kriterije za ocenjevanje izdelkov, ki jih ima komisija Obrtne zbornice, povedal, da domači rokodelci na žalost vedno bolj kopirajo tuje ideje in da opaža premajhno sodelovanje med rokodelci in izobraženimi likovniki ter drugimi umetniki. Takšno sodelovanje bi namreč lahko prineslo izjemno funkcionalne, tehnično dovršene in estetske izdelke, izognili pa bi se poplavi

slabih, ljubiteljsko narejenih izdelkov domače obrti.

Po poučnem predavanju je sledilo ocenjevanje del, ki so jih rokodelci in turistična društva prinesli na ogled. Tako je Bogataj komentiral prtiče s starinskimi motivi, skrinje, papirnate rože, lesene izdelke, replike vaške situle, kvačkane prtiče, ljudska glasbila, kovane izdelke, spretnostne igre naših prednikov, rezbarije, čestitke, posode, trzinsko sekirico ... Za vsak izdelek, ki ga je prijel v roke, je imel pripravljen komentar. Največkrat je povedal, da je ideja za izdelek dobra, tehnična

izvedba pa zanič. Ali pa je odlična embalaža, predmet v njej pa nedodelan. Ves čas ocenjevanja izdelkov je poudarjal pomen sodelovanja s stroko, dajal pa je tudi napotke o tem, kako izdelek izboljšati (na primer, lepilo in žebliji ne smejo biti vidni, nekdo, ki ni več slikanja, naj se ne loti slikanja posod, keramike, izdelki, ki nimajo jasnega sporočila za kupca, naj imajo pripet list z zgodbo o predmetu ipd ...). Povedal je še, da komisija pri Obrtni zbornici ne ocenjuje izdelkov ljubiteljske likovne dejavnosti in kiparstva, ki so se tudi znašli med ocenjevanimi izdelki. Ob koncu delavnice je Bogataj še poudaril, da bi se izdelovalci domače in umetnostne obrti morali zavedati, da izdelke delajo tako za slovenske kupce kot tudi za turiste.

Mateja Erčulj

Ugodnosti za člane Turistične zveze

Turistična zveza Slovenije, društvena krovna organizacija, bo leto 2008 začela s svežnjem ugodnosti za člane turističnih društev. Zato bo po novem letu za vse člane izdala nove članske izkaznice s črtno kodnim zapisom, preko katerega bomo lahko vnovčili ugodnosti za revijo Lipov list in druge ugodnosti donatorjev, ki bodo objavljeni v vsakokratni (mesečni) reviji Lipov list.

Pri zamenjavi dosedanjih izkaznic ne bo problemov, razen tega da bomo kot člani za sveženj ugodnosti morali k članarini prišteti še 5 € /z DDV/. Člane Turističnega društva Kanja Trzin pozivamo, naj se čimprej odločijo za sveženj ugodnosti in si tudi zagotovijo **NOVO ČLANSKO IZKAZNICO**. Prijave in informacije so na voljo na sedežu društva v CIH, Ljubljanska 12/f v času uradnih ur. Obenem prosimo vse tiste člane, ki letošnje članarine še niso poravnali, da to čim prej storijo (za odrasle člane 6 €, za otroke 1 €).

S pridobitvijo donatorjev Turistične zveze Slovenije člani lahko pričakujemo nekatere ugodnosti, ki smo jih pred časom že imeli, kot na primer popust pri javnih prevozih, kulturnih prireditvah, turistični ponudbi in seveda naši društveni reviji Lipov list.

VABLJENI!

Vabilo na pustni karneval

Pust 2008 se približuje z veliko naglico. Tokrat želimo združiti ideje, prizadevanja in nenazadnje ustvarjalne sposobnosti trzinskih društev (DPM, TD, KUD, KRESNIČKA), **OSNOVNE ŠOLE** in **PEKOS PUB-a** v pripravo in izvedbo veselega, nepozabnega druženja pri ohranjanju tradicije pustnih običajev. Pustna sobota bo tokrat že 2. februarja 2008, zato vabimo vse sodelujoče: vrtec, šolo, krajanje, da se nam pridružijo in začnejo z vsebinsko pripravo izdelovanja posameznih in skupinskih pustnih mask. Druženje bo potekalo v treh povezanih sklopih:

- dopoldanski sprevid, v katerem bodo sodelovali učenci OŠ Trzin, otroci vrtca v spremstvu staršev in že tradicionalni tematsko obarvani trzinski vozovi;
- popoldansko rajanje, ki se bo začelo med 12.00 in 13.00 in se bo nadaljevalo v dvorani KUD-a. Tam bo potekal tudi izbor za najbolj izvirne posamezne in skupinske maske in sladkanje s pustnimi krofi;
- zvečer pa bo v KUD - u ob živi glasbi rajanje, namenjeno vsem plesa željnih krajanov.

Združeni v pripravah na veselo trzinsko pustovanje pričakujemo čim večjo udeležbo.

Trzin, december 2007

**DPM, TD, KUD,
DRUŠTVO KRESNIČKA, OŠ in PEKOS PUB**

Žerjavčki na martinovanju

Leto je hitro minilo in že nas je ponovno klical sv. Martin, tokrat iz Čateža pri Litiji, da se mu pridružimo pri lepem opravilu, ko mošt spremeni v vino. Ubogali smo ga in se 07.11.07 podali proti Čatežu, najprej v gostilno Ravnikar. Utrujeni od dolge poti smo se najprej podprli z dobrim kosilom, se ob poskočnih ritmih

Obvestili za člane Društva upokojencev Žerjavčki

Vsa člane obveščamo, da bomo v letu 2008 spremenili dneve za srečanja v naših klubskih prostorih.

Srečevali se bomo vsak PRVI in TRETJI ponedeljek v mesecu, in sicer dopoldan ob 9h.

Na teh srečanjih se bomo trudili, da bodo pripravljene vsebinsko, to je kot ogled posnetega materiala z naših srečanj, izletov, občnih zborov, piknikov, predavanj...

Članarino za leto 2008, v višini 6 EUR, bomo začeli pobirati v januarju. Ob sredo in četrtek jih boste lahko plačali tako dopoldne kot popoldne, ob petkih pa le dopoldne.

Franc Pavlič

malo zavrteli, nato pa se že dobro razpoloženi odpeljali proti njihovi zidanci z znano nalogo. Vinu je bilo potrebno dati ime, ki si ga zasluži.

Gostitelji so nas lepo sprejeli, nam postregli s kruhom in kostanjem in pripravili pokušino vin, iz katerih nastane cviček. Ob »srkih« vina nam je dober poznavalec te rodne kapljice najprej opisal potek, kako od grozdja pridemo do dobrega vina, nato pa skupaj z našim članom g. Francetom Bankom pristopil k svečanemu obredu-h krstu. Zelo domiselno, z besedo in pesmijo je naš Franci krstil mošt in ga ob pomoči naših lepih ubranih glasov spremenil v vino.

Po koncu obreda smo se vrnil v gostilno, si privoščili večerno malico, nato pa težko pričakovano zabavo. Za dobro glasbo je skrbel naš D.J. Franci Zupan, vsi prisotni pa za veselo razpoloženje. Med poskakovanjem na plesišču smo, kot na vsakem našem izletu, čestitali članom, ki so imeli v novembru rojstni dan, jih skromno obdarili in jim tudi lepo zapeli.

Ure so prehitro tekale in prišel je čas našega odhoda. Enotni smo bili, da je najboljšje oditi, ko je najlepše, saj nam tako ostane preživeti dan v lepem spominu.

Franc Pavlič

Predpraznični glasbeni večer v gradu Jablje

Turistično društvo Kanja Trzin in Turistično društvo Mengeš sta v soboto, 8. decembra, zvečer organizirala v gradu Jablje predpraznični glasbeni večer in po zaključku požela številne pohvale tako obiskovalcev kot predstavnikov obeh občin, med drugim tudi župana in podžupana Občine Mengeš.

Tako organiziranih prireditev in različnih oblik sodelovanja na turističnem področju

je bilo že kar nekaj in po zadovoljstvu prebivalcev obeh občin sodeč bosta društvu s tako obliko še nadaljevali.

Prostore gradu so nam odprli kljub polni zasedenosti v teh decembrskih dneh bodisi s poslovnimi ali družabnimi dogodki in za koncert ponudili dvorano, poimenovano po baronu Leopoldu Lichtenbergu, ki ga predvsem Trzinci poznajo kot soustanovitelja šolstva v Trzinu pred sto dvajsetimi le-

ti /takrat je bil deželni glavar/ in dolgotnega šolskega nadzornika ter mecena. Skupina harmonikarjev, ki zadnji dve leti vadi pod umetniškim vodstvom gospoda Franca Fajderja, sicer pa so sekcija KD Mihaelov sejem Mengeš, je prisotne navdušila s skladbami, prirejenimi za klavirske harmonike, slišali pa smo tudi nekaj znanih melodij iz repertoarja slovenskih popevk. In kot se za Mengšane spodobi, so na koncu zaigrali tudi tisto znano Mengeško.

Skupina ljudskih pevk Cintare, ki vadi in nastopa pod umetniškim vodstvom gospe Mire Nastran in je sestavljena iz bivših folkloristov folklornih skupin Franceta Marolta in Tineta Rožanca, se je predstavila v nošah različnih slovenskih pokrajin, in temu primerne so bile tudi njihove pesmi. V predprostoru Lichtenbergove dvorane se je ob družabnem srečanju in priložnostnem prigrizku srečanje nadaljevalo z ubranimi petjem in željami za mirne in prijetne praznike in vse dobro v letu 2008. V imenu Turističnega društva Mengeš in Turističnega društva Kanja Trzin se zahvalujemo vsem nastopajočim za vrhunski glasbeni večer, Centru za evropske povezave pa za gostovanje v gradu Jable.

Za obe društvi: Jožica Valenčak

V srcu človeka je vedrina sveta...

V prejšnji številki Odseva smo pisali o eni izmed novih oblik druženja v naši krajevni knjižnici. To je bilo prav v času priprav na kulturni večer, ki sta ga družno načrtovala knjižnica in Občina Trzin. Razdelili smo si knjige povabljene avtorice in jih seveda do 21. novembra tudi prebrale.

Janja Blatnik je v zadnjih šestih letih v samozaložbi izdala kar šest knjig. V njih razkriva svojo težko življenjsko pot. Njena pripoved je preprosta in neposredna, tako pri opisovanju skromnega, a zelo srečnega otroštva, kot tudi najtežjega obdobja odraščajočega dekleta, ki ji je zagrenilo mladostni žar in vzelo nasmeh z obraza.

Janja Blatnik je invalidka. Pri trintridesetih letih je prikovana na invalidski voziček. Po neuspeli operaciji in posledično pridobljeni parkinsonovi bolezni, tako rekoč že »odpisana«, je dobesedno životarila in si stregla po življenju. A ljubezen do svojih ljubljanih, moža in otrok, sorodnikov in prijateljev, vera v dobro in ljubezen do življenja so ji dali krila, da je »poletela« v vsestransko ustvarjalno življenje. Začela je pisati, pesnikovati, slikati na steklo in druge materiale, risati. Kljub težki invalidnosti, je našla smisel za življenje. Poleg vsega pa jo odlikujejo tudi izredne organizacijske sposobnosti. Organizirala je že kar nekaj dobrodelnih prireditev. Za pisanje se je odločila, ker je želela s tem pomagati vsem, ki jim manjka pogum za »živeti polno življenje«.

Ob prebiranju njenih del smo si predstavljali krhko, občutljivo, povsem nemočno gospo, a smo se krepko ušтели. Marsikdo od navzočih v polni dvorani Marjance Ručigaj se je počutil zelo maj-

hnega v primerjavi z njeno voljo in dobroto, ki jo izraža v vsaki izrečeni misli. Njen moto je odpuščanje in vera v dobro. Tako ji ni bilo težko pridobiti prijateljev, ki so jo pripeljali tudi v Trzin. V družbi invalidke - pesnice Darinke Slanovec, povezovalke in pevke Jožice Kališnik in harmonikarja Boža Matičiča smo doživeli res topel in lep kulturni večer. Kljub težkemu bolezenskemu stanju je v predstavitvi pete knjige *Mi vsi smo romarji skozi življenje* in šeste *Iz pekla nazaj v zemeljski raj* sodelovala tudi sama avtorica, ki je zaradi pretresljivih življenjskih izkušenj segla do srca vsem in vsakomur od prisotnih. Veliko ima prijateljev v domovini in izven nje, zagotovo pa je nove pridobila tudi ta večer v Trzinu.

ŽIVLJENJE VEDNO JE LAHKO LEPO,

NE SAMO ČE ZVEDRI SE NEBO.

V SRCU ČLOVEKA JE VEDRINA SVETA,

ČE V OGNJU LJUBEZNI SEŽGEMO KAL ZLA. (Janja Blatnik)

NE BOJTE SE, LJUDJE, DRUGAČNIH,

KER MI SMO ENAKI VAM, ZDRAVIM,

SAMO POTREBE IMAMO DRUGAČNE.

(Janja Blatnik)

ČE V SRCU SOVRAŠTVO NOSIŠ,

LE SAM OBUPNO TRPIŠ! ZATO TIHEMU GLASU PRISLUHNI,

KI ŠEPETA TI: ODPUSTI!

(Janja Blatnik)

Meta Železnik

Zazidali so stopnice k Pšati

Po oktobrskem neurju, ko je Pšata prestopala bregove tudi v Trzinu, se je občina lotila odpravljanja posledic vodne ujme in urejanja bregov Pšate. Zavarovali so brežine, pri tem pa so na nekaterih mestih strugo Pšate utrdili s kamnitimi zidovi. Pri prvi trzinski hiši ob strugi Pšate, pri stari Kraljevi domačiji ali po domače pri Malnskih so med drugim tudi meni nič, tebi nič zazidali stopnišče, ki je vodilo k strugi.

da Pšata ni prestopila brega pri naših stopnicah ampak se je iz struge izlila šele nekoliko nižje, kjer je oporni zid - škarpa nižja. To zelo dobro vem, saj sem vso noč bdela in nadzorovala višino vode. Če bi voda prestopila breg pri naših stopnicah bi imeli v stari hiši po vseh prostorih vodo, tako pa je bilo le v kleti 90 cm podtalnice. Sosedov stric Franci nam je posodil potopno črpalko, da smo vodo izčrpali.«

Minka Bevk nam je potožila, da je zelo žalostna, ker so zazidali stopnice na katere je bila čustveno močno navezana, saj jih je zgradil njen oče. Ogorčena je, da je ni nihče pred tem nič vprašal, zatrdila pa je tudi, da stopnice niso bile mesto, kjer je Pšata prestopila bregove. »Vsem prebivalcem Jemčeve in tudi ostalim bi rada povedala,

Stopnice tudi prej niso ogrožale poplavne varnosti Trzina, zagotovo pa bi to, da so jih kar tako zazidali, precej prizadelo tudi Minkinega očeta. Minka se spominja, da je njen ded leta 1948 umrl hudo potrft par dni po tem, ko so mu zaprli žago. Prepričana je, da bi tudi njenega očeta tak poseg zlo-mil. Sama pravi, da so ji stopnice pomeni-

le res VELIKO. Sprašuje se, koliko stvari še bomo morali zapustiti.

Zaupala nam je tudi, da ji ni všeč, kar se dogaja s kapelico, ki stoji na njihovi zemlji ob križišču Jemčeve ceste s cesto, ki pelje proti Jablam. Ker bo zdaj, ko bo Slovenija predsedovala Evropski uniji, precej več uglednih tujih politikov vozilo tam mimo proti gradu Jablje, si je trzinsko Turistično društvo Kanja prizadevalo za obnovo tiste kapelice, ki ji Trzinci rečemo tudi Kraljeva kapelica. To bi po svoje prispevalo tudi k prijetnejši in bolj urejeni podobi začetnega dela Trzina. Predsednica Turističnega društva Jožica Valenčak je že poskrbela za strokovnjake, da bi strokovno obnovili kapelico, pristanek k temu pa sta dala tudi Minka in njen mož, saj kapelica vendarle stoji na njuni zemlji. Vendar so vsa prizadevanja očitno padla v vodo. Minka nam je pripovedovala: »Pa se pripelje direktor Muzeja Mengeš g. Janez Škrlep in ugotovi, da kapelica spada pod Mengeško občino. Brez njihove vednosti naj ne bi smeli opravljati nobenih posegov na kapelici. Pa je šlo toliko truda in prizadevanj ge. Jožice Valenčak v nič! Zdaj ne vem, koga naj krivim, da kapelica ni obnovljena: sebe, mengeško občino ali koga drugega?« se sprašuje Minka. Res je škoda, da tako močno izraženi lokalpatriotistični in lastniški interesi zavrejo prizadevanja v skupno dobro. Ko smo g. Škrlepa povprašali za komentar, nam je odgovoril, da nikakor ne nasprotuje obnovi kapelice, da pa mora to biti opravljeno strokovno in zato želi bdeti nad tem tudi Muzej Mengeš. Dejal je, da so obnovo kapelice že zapisali v svoje načrte. **Miro Štebe**

V Veselem decembru bodimo tudi aktivni!

V Domžalah smo bili konec novembra priča še enemu super brucovanju! Hladen zrak se je za tisti čas umaknil iz naših logov, posijala je vsemogočna luna in Hala komunalnega centra se je za tisti večer spremenila v pravi rondo mladostne energije, ki jo je v višave gnala naša novopečena generacija brucev in bruck! Seveda pa nismo pustili zunaj tudi vseh ostalih zabave željnih, tako da smo vsi skupaj v Hali naredili prav super vzdušje! Dan D s predskupino Carpe Diem, pa ogromno animacij, krst brucev in vedno zadet srečelov so nas zaposlovali ves večer! Tako vas bo Študentski klub Domžale zaposloval ves veseli december in v naslednje leto... in še naslednje... in še naslednje! Ne zamudi in pogledj, kaj ti ponuja ta mesec!

Enodnevna smučanja v decembru

- 20.12. **Kanin**, smučarska karta + prevoz, člani 5€, ostali 20€
 23.12. **Badkleinkirchheim**, smučarska karta + prevoz, člani 25€, ostali 30€
 26.12. **Katschberg**, smučarska karta + prevoz, člani 25€, ostali 30€

Tedensko smučanje v Avstriji od 12.1. - 19.1.2008

V Heiligenblutu v Avstriji na nadmorski višini 1300 - 2900 m, kjer se smuča le po naravnem snegu z razgledom na Grossglockner. V ceno je vključeno: 8 ali 7 ali 6 dnevna smučarska karta, 7 nočitev v apartmajski hiši s pogledom na Grossglockner, prevoz s cestninami.

Cena za člane: 285€ 8 dnevna smuka, 275€ 7 dnevna smuka, 260€ 6 dnevna smuka.

Cena za ostale: 310€ 8 dnevna smuka, 300€ 7 dnevna smuka, 275€ 6 dnevna smuka.

Prostih mest: 9

Delavnica peke piškotov

Tukaj je december in z njim tudi čas piškotov. Se še spomniš, kako lepo zadiši po sveže pečenih piškotih, oblitih s čokolado... Si želiš, da bi jih znal/a peči tudi ti? Pridi na delavnico 21. december 2007, od 18.00 dalje. Naučili se bomo speči nekaj različnih vrst piškotov in jih na koncu seveda tudi pojedli...

DNK

Januarja pa nas čaka študentski kulturni festival Dnevi kulture (DNK), ki nam bo nahranil dušo s stvaritvami mladih in pestrim spremljevalnim programom!

Vse dodatne informacije dobiš na www.studentski-klub.si, na številki 041 757 727, ali kar v klubskih prostorih na Kolodvorski 7 v Domžalah!

**VSI KLUBOVCI TI ŽELIMO OGROMNO ZDRAVJA
IN SMEHA V LETU 2008!**

**Se vidimo,
Ana Strnad**

Tetka jesen se poslavlja

Poznate tetko Jesen? Vas je že kdaj obiskala? V enoti Žabica nas je. Vzgojiteljica Ela se je prijazno ponudila, da se tudi letos spremeni v tetko Jesen in se predstavi v vseh skupinah, tako pri najmlajših kot tudi pri nas, starejših.

Doma si je pripravila primerno opravo; obleko je pošila s pravimi jesenskimi listi, na glavo si je poveznila klobuk, spleten iz jesenskih plodov in vej, v rokah pa je nosila veliko košaro, polno pridelkov, in velik dežnik, saj veste, jeseni rado dežuje...

Ob njenem prihodu so otroci kar onemeli. Že pred prihodom sem jih pripravila na obisk, a verjetno se jim še sanjalo ni, kdo je ta tetka Jesen. Dodobra jih je razveselila s svojim hudomušnim pripovedovanjem o tem, kaj vse počne za ljudi: barva liste z vsemogočimi barvami, saj je ljudem to všeč, pomaga, da drevesa in ostali pridelki bogato obrodijo svoje sadove, skratka, koristna, da je kaj.

Med spraševanjem otrok je pred njih polagala različne darove, sadje, koruzna semena in seveda jesensko listje. Na koncu smo ji tudi mi podarili najboljše, kar znamo, zapeli smo ji jesensko pesem, ki jo je zelo razveselila.

Darove smo po odhodu z veseljem pojedli, iz koruznih semen, primernih za pokovko, pa smo si naredili še to poslastico.

Tetka Jesen, hvala ti, pa oglasi se spet drugo leto!

Ana Gerčar, vzgojiteljica

Ste včasih v vrtcu pekli zavitek?

Z otroki v skupini čebele smo se odločili, da se tudi sami naučimo narediti jabolčni zavitek. S pomočnico sva jim priskrbeli potrebne sestavine, nato pa smo se lotili priprave.

Najprej smo spoznali vse sestavine; moko, sladkor, jabolka, olje... ter jih nekaj tudi poizkusili, kakšnega okusa so.

Otroci so uganjevali, kaj vse potrebujejo za pripravo testa. Nekateri so večino sestavin našteali, drugi pa so naštevili kar vse po vrsti, kar je bilo postavljeno pred njih.

Tako smo se lotili testa. Vsak od otrok je imel posebno nalogo; nekdo je vlival olje, drugi dodajal sol, sladkor, tretji je vse to skupaj zgnetel. Narejeno testo smo dali »počivati«, zatem pa smo naredili nadev. Testo smo zvaljali, ga namazali in dali v pečico, da se speče.

V kotičku so kasneje nekateri otroci sami »spekli« svoj zavitek.

Ko se je spekel, smo ga z veseljem pohrustali.

Vzgojiteljica Ana Gerčar,
Skupina Čebele

Izmenjava Zanimivih idej (IZI) 2007 je za nami

Znamenom, da 'prebudimo' sodelovanje v Pokrajinskem odboru Mladinske komisije Planinske zveze za Kamniško-bistriško območje, smo nekateri mentorji in vodniki v Mladinskem odseku PD Onger Trzin in MO PD Domžale lani uspešno izvedli IZI 2006 in sklenili, da s takšno izmenjavo nadaljujemo. Zato smo (tokrat Trzinci skorajda v celoti sami) v soboto, 24. novembra 2007, organizirali že drugo srečanje vodnikov PZS in mentorjev, ki delamo z mladimi planinci.

Osrednja tema letošnjega IZI-ja je bila **MOTIVACIJA**. Ker nam je uspelo zagotoviti kakovostne predavatelje, smo se kasneje odločili, da srečanje 'odpremo' za širši krog ljudi, ne le z našega območja. Tako se nas je skupaj s predavatelji nabralo kar 32. In to iz precej različnih koncev Slovenije (prišli so npr. tudi iz Braslovč, Kočevja, Mojstrane, Rovt).

Dopoldne smo najprej prisluhnili zanimivim izsledkom raziskave o motivaciji vodnikov, ki jo je za svojo doktorsko disertacijo Motivacija vodnikov za hojo in vodenje v gore opravil Franjo Krpač, višji predavatelj na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Franjo je vzgoji mentorjev mladih planincev posvetil precejšen del svojega življenja, zato je bil na našem srečanju še kako dobrodošel gost. Nato nas je s svojim predavanjem in razmisleki o motivaciji mladih za hojo v gore Lili Jazbec tako pritegnila, da smo kar malo pozabili na uro ... Lili je profesorica socialne pedagogike, direktorica Centra za mlade Domžale in dolgoletna vodnica PZS. Zadnje desetletje je veliko časa posvetila delu na področju izobraževanja mentorjev planinskih skupin. Priscen posledek opoldneva je bil prispevek družine Peršolja iz Domžal, ko sta nam Borut in Mateja, prej zelo aktivna vodnika, skupaj z Lukom in Kajo na prijeten način predstavila, kako izgledajo njihovi izleti v naravo. Izvedeli smo, kje najdeta motivacijo za hojo s svojima nadebudnežema. Po malici smo si ob diapozitivih ogledali, na kakšen način motivira svojo planinsko skupino v PD Vinska Gora (okolica Velenja) Tomaž Kumer.

Nato smo udeležence poslali na raziskovalni potep po Trzinu. Z navodili v verzih in kupčkom fotografij trzinskih zanimivosti smo jih prepustili lastni iznajdljivosti in upali, da jim bodo Trzinci z odgovori pomagali, da se pravočasno vrnejo nazaj v dvorano, kjer nas je čakal še pozno popoldanski del srečanja. Tudi te naloge imajo precej opraviti z motivacijo! Tak raziskovalni pohod je kot nalašč, da otroke navdušimo za raziskovanje kraja, kjer npr. taborimo. Vrnili so se vsi, navdušeni nad prijaznostjo krajanov, ki so jim z veseljem pomagali pri reševanju nalog. Zanimivo, da je krajanom

največ preglavic delala slika Grinija, ki ga sicer srečamo na kontejnerjih na ekoloških otokih. Bolj pričakovano trd oreh je bil vklesan napis v spomin ubitemu kralju Aleksandru, ki se skriva v trzinskem gozdu. Preleteli smo rešitve nalog in se, že rahlo utrujeni, vseeno z vso pozornostjo posvetili še tistim udeležencem, ki so nam predstavili svoje ideje iz prakse. Marta Per je z besedo in sliko prikazala, kako je nadarjene učence poslala z odprtimi očmi na pot na Mohor, Mojca Smrkolj je predstavila izvedbo pohoda od Trojan čez Limbarsko Goro do Moravč, naš član Tomaž Kocman pa projekt Vandrovček v Vrtnu Jelka v Ljubljani. Ura je kazala že precej čez peto popoldne ... in bil je čas za slovo. Udeleženci so izpolnili ankete, iz katerih lahko razberemo

predvsem pohvale za organizacijo in izvedbo in nekaj idej za naslednje srečanje. Bogatejši za nova spoznanja smo se razšli z željo, da nam naslednje leto spet uspe podobno srečanje.

Emil Pevec

IZI 2007 je torej za nami. Na tem mestu se organizator srečanja, PD Onger Trzin, zahvaljuje vsem prebivalcem starega dela Trzina, ki so jih udeleženci srečanja tisto popoldne 'pocukali za rokv' in želeli od njih izvedeti to in ono o Trzinu. S svojo prijaznostjo in pripravljenostjo na sodelovanje so našim planinskim prijateljem pokazali, kako prijeten zna biti naš kraj.

Hvala!

**Planinsko društvo
Onger Trzin
1983 - 2008**

Vsem svojim članom in sokrajanom želimo mirne božične in novoletne praznike, v letu 2008 pa predvsem zdravja in sreče.

Obiskovalcem gora pa varen korak in vedno srečno vrnitev v dolino!

UO PD Onger Trzin

Trzinci niso mačji kašelj

DGN Ljubljana : KK Utrip Trzin 70:100

Tekma sedmega kroga je bila težko pričakovana, saj so igralci Utripa potrebovali lahko tekmo in zmago po dveh bolečih porazih. Tokrat so odšli v goste v Ljubljano, bolj natančno v Zgornji Kašelj, kjer jih je gostila ekipa gluhonemih. Ekipa DGN v slovenski košarkarski ligi nastopa že vrsto let, kot pa poznavalci veste, je slovenska gluha reprezentanca osvojila drugo mesto na svetovnem košarkarskem prvenstvu.

Tekma se je začela izenačeno, gostje pa so bili ponovno nezbrani pri zaključkih, ki so sledili lepim akcijam. Gluhi so igrali grobo,

Občni zbor v letu 2008

Občni zbor Mladinskega odseka PD Onger Trzin bo v torek, 29. 1. 2008, ob 17.00 v dvorani Marjance Ručigaj. Na njem bomo na kratko predstavili delo v letu 2007, načrte za leto 2008, predvsem pa naj bi potrdili novega načelnika/načelnico MO.

Jubilejni, 25. občni zbor PD Onger Trzin bo v nedeljo, 10. 2. 2008, ob 18.00 prav tako v dvorani Marjance Ručigaj (občni zbor, ki bo potekal natančno na isti dan, kot je bil leta 1983 ustanovni občni zbor društva!) bo predvsem delovne narave, saj naj bi pregledali delo preteklega obdobja, UO pa bo 'položil račune' tudi za svoj štiriletni mandat. Sledile bodo volitve novega UO. Kdor meni, da bi želel prispevati k razvoju društva, bo v naslednjem mandatnem obdobju vsekakor imel veliko priložnosti!

Akademijo ob 25-letnici društva bomo pripravili konec leta 2008, saj imamo do takrat še precej načrtov, ki so vezani tudi na to obletnico. (EP)

Vabilo k sodelovanju

Jubilejni 25. občni zbor PD Onger Trzin bo v nedeljo, 10. 2. 2008, ob 18.00 v dvorani Marjance Ručigaj v Trzinu. **Ker je občni zbor obenem tudi volilni**, vabimo vse, ki menijo, da lahko s svojimi idejami in energijo sooblikujejo 'živiljenjsko zgodbo' enega starejših trzinskih društev, da pristopijo k skupnemu delu. Večina krajanov poslanstvo našega društva dobro pozna, zato verjetno veste, da je možnosti za dokazovanje več kot dovolj. Društveni odseki (vodniški, mladinski, propagandni, markacijski, športno-plezalni, naravovarstveni) imajo za vas vedno 'odprta vrata'.

Člani imajo možnost kandidirati za mesto predsednika, podpredsednika, tajnika in blagajnika (27. člen Pravil PD Onger Trzin) **ter za člane nadzornega odbora in častnega rabsodišča. Načelnike odsekov volijo člani odsekov.**

Za vse kandidate pa je seveda pogoj, da so člani (plačana članarina) društva v letu 2007. UO ima štiriletni mandat.

Zelo verjetno pa bo spet uvedena funkcija 'voljenega člana' - to pomeni, da bo občni zbor izvolil dva člana, ki bosta v UO prevzela nekatere konkretne naloge (odvisno od potreb UO). Se pravi, da bosta nekakšna 'ministra brez listnice'. To je priložnost za vse tiste, ki menijo, da je treba v društvu še marsikaj postoriti, a doslej niso imeli možnosti odločanja.

Kandidature zbiramo do četrta, 10. 1. 2008, na naslov društva (PD Onger Trzin, Ul. Rašiške čete 4, 1236 Trzin, pripis »kandidatura OZ«). Obrazec za kandidaturu boste našli na spletni strani društva (<http://onger.org/>).

Za dosedanje člane organov UO je dovolj samo pisno soglasje h kandidaturi, vsi novi kandidati pa naj kandidaturi priložijo še kratek planinski življenjepis.

UO PD Onger Trzin

a so se Trzinci hitro navadili in prvo četrtino dobili z 8 točkami prednosti. Druga četrtina je bila izenačena, na obeh straneh pa je bilo ogromno izgubljenih žog. Pri Utripu je bil edini razpoloženi igralec v tej četrtini Podgoršek, ki je uspel kar sam držati prednost gostov, navsezadnje je dosegel kar 16 od skupno 20 točk Trzincev. Tretja četrtina je bila najbolj zanimiva. Trzinci so koše dosegali iz protinapadov, domači pa so vračali s trojkami. Pri gostih se je grobe igre gluhih najbolj navadil Erčulj, preko katerega se je zaključilo največ napadov. Tudi ta četrtina se je končala z minimalno prednostjo. V zadnji četrtini so gostje končno našli peterko, ki je igrala kot dobro namazan stroj tako v napadu kot obrambi in popolnoma razorožila gluhe, ki so le stežka zaključili napad v 24 sekundah, po drugi strani pa so Trzinci dosegali lahke koše iz uigranih akcij in protinapadov. To četrtino so utripovci zmagali z 19 točkami naskoka. Prvič v sezoni so dosegli magično mejo 100 točk, stoti koš pa je dosegel Stadler. Tekma je bila na splošno nedeljsko zaspana, kot je bilo tudi vzdušje v dvorani, kot bolj naspani pa so se izkazali Trzinci, ki so zaslužno zmagali.

Trzinci prvič klonili

Podbočje : Utrip Trzin 78:55

Na tekmo v Podbočje so se igralci Utripa, skupaj z navijači, odpravili z avtobusom. Tekma bi morala biti derbi za prvo mesto v skupini, vendar je bila to le v prvi četrtini, ko sta se ekipi borili enakovredno. Gostje so bili izredno nenatančni v zaključkih, in so zaradi slabega skoka v napadu in dobre obrambe domačinov težko dosegali koše. V prvem polčasu, katerega je dobilo Podbočje s 36:25, niso niti enkrat zadeli iz razdalje in zgrešili veliko tako imenovanih zicerjev. Po drugi strani so Podboččani zadevali od daleč in kljub borbeni obrambi našli luknje. Ob misli, da slabše ne more biti, so Trzinci drugi polčas začeli dobro, pa zopet zgrešili čiste mete. Ob menjavi obrambe so dosegli nekaj lepih košev iz protinapadov in celo nekaj metov za tri točke, a se je Podbočje zbralo in vrnilo z dvojno mero. Zadnjo četrtino je Podbočje odigralo mirno in rutinirano, priložnost so dobili igralci s klopi, Trzinci pa so jo uspeli odigrati neodločeno.

Namesto derbija smo tako gledali igro mačke z mišjo in raztrgano igro gostov. Podbočje se je izkazalo kot močna ekipa, ki igra moško, in zaslužno zmagalo.

Matjaž Erčulj

Boleč prvi poraz na domačih tleh

KK Utrip Trzin : Svet nepremičnin Logatec 80:91

Tekmo šestega kroga so boljše začeli gostje. Domačini so slabo in nezbrano začeli predvsem v napadu, kjer so zgrešili vse mete. Trener domačih je pravočasno odreagirjal in v igro poslal bolj razpoložene igralce, ki so do konca četrtine uspeli povesti, a je v zadnji sekundi izenačil Mitrovič s trojko. V drugi četrtini sta se ekipi ves čas menjavali v vodstvu, odlično je prebijal Podgoršek pri domačih in Mitrovič pri gostih, ki je svojo ekipo popeljal v vodstvo zopet s trojko v zadnji sekundi četrtine. Drug polčas se je začel podobno kot začetek tekme, žoge so domačim uhajale in gostom je bilo omogočeno dosegati lahke koše. Bolj kolektivno so odigrali Trzinci, ki so preko Popoviča in Podgorška izvedli par lepih akcij. Zadnjo četrtino so domači še bolj pririslili v obrambi, z menjavanjem zmedli nasprotnike, ti pa so zadevali od daleč in razlika se ni zmanjševala. Zadnje tri minute igre so napad praktično igrali le domači, vsaj dokler niso dosegli koša. Tako so 40 sekund do konca zaostajali za tri točke, ko je igralec gostov, ki prej sploh ni igral, zadel trojko in začel se je klasični loto pri košarki. Trzinci so metali trojke in prekinjali napade Logatca s prekrški. Taktika se ni izplačala saj so gostje proste zadevali, domači pa vse štiri poskuse zgrešili. Logatec je tako zaslužno zmagal na koncu s kar solidnimi 11 točkami razlike.

Matjaž Erčulj

Šah: Domžalsko - kamniška liga 2007

V septembrski številki Odseva sem poročal o začetku ekipnega šahovskega tekmovanja na območju Domžal in Kamnika, v oktobrski številki pa je bil objavljen krajši zapis o vmesnem stanju. Tokratne informacije bodo bolj popolne, saj se je liga medtem že končala in Trzinci smo lahko z razpletom ob koncu kar zadovoljni, saj se nam zdi, da smo z eno ekipo presegle začetna pričakovanja. Pa pojdimo po vrsti.

Letošnje ekipe, vseh je bilo 34, so bile razvrščene v tri kakovostne skupine. V drugi ligi smo imeli Trzinci dve moštvi, poimenovani po naših sponzorjih: Buscotrade in Pecos Pub. Oboji smo odigrali po devet dvobojev, saj je bilo v našo ligo uvrščenih deset ekip. Tekmovalna kola so bila ob četrtkih na štirih deskah s tempom ure in pol za igralca ob dodatnih 30 sekundah dodatka za vsako potezo, tako da smo večinoma dvoboje zaključevali nekje ob desetih zvečer. Bilo je prav napeto, zlasti pred zadnjim kolom, ko smo igralci Buscotrade zasedali tretje mesto in imeli za nasprotnika zadnjevrščeno ekipo iz Šmarce, kolegi iz Pecos Puba pa so bili na devetem mestu in njihov tekmeč je bila drugouvrščena ekipa Črna grabna (Šentvid). Vse naše že-

lje so bile usmerjene v zmago obeh ekip, saj bi se eni tako uvrstili na drugo mesto, drugi pa znebili predzadnjega mesta v ligi

območij bodoče ljubljanske pokrajine (n. pr. Višnja Gora, Ig, Podpeč, Vrhnika...). Poglejmo si še končno stanje turnirske tabele.

Ekipo	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	točke	mesto
ŠD Trzin Buscotrade	•	3	3	0	1,5	4	4	2,5	1	2	21,0	II.
Zelenci LPP	1	•	3	1	1	0	0	2	2,5	1,5	11,5	X.
ŠS Bor Dob	1	1,5	•	2	2	2	1	2	2	2	15,5	IX.
ŠK Ig	4	3	2	•	4	3,5	2	1	3	3,5	26,0	I.
Črni graben	2,5	3	2	0	•	3,5	3	2,5	2,5	1,5	20,5	III.
CG Telekom Podpeč	0	4	2	0,5	0,5	•	3,5	1,5	1	3	16,0	VIII.
ŠK Komenda Gaber	0	4	3	2	1	0,5	•	2	2	3,5	18,0	IV.
ŠK Kamnik	1,5	2	2	3	1,5	2,5	2	•	2	1,5	18,0	V.
ŠD Barob Šmarca	3	1,5	2	1	1,5	3	2	2	•	1,5	17,5	VI.
ŠD Trzin Pecos Pub	2	2,5	2	0,5	2,5	1	0,5	2,5	2,5	•	16,0	VII.

in s tem izpada. Zato smo šli oboji v borbo odločeni, da te želje tudi uresničimo. In kako se je končalo? Moram priznati, da nam je ob dobri igri »ogrožene« ekipe obilno pomagala tudi Fortuna. Igralci Buscotrade-a smo bili tisti dan nekam nerazpoloženi in kljub volji izgubili kar tri partije, torej dvoboj z 1:3. Vse je bilo torej v rokah četverice Pecos Puba, ki je dosegla natančno toliko, kot je bilo potrebno, da sta se uresničila oba zastavljena cilja: sami so premagali močnega nasprotnika z rezultatom 2,5:1,5 in za pol točke

»ušli« nevarni coni izpada, obenem pa so društvenim kolegom odprli pot do drugega mesta na tabeli. Drugo mesto pomeni namreč napredovanje v višji rang tekmovanja in tako bomo ekipo Buscotrade prihodnje leto spremljali v prvi ligi, med najmočnejšimi ekipami domžalsko-kamniškega okoliša. Moram omeniti še, da se konkurenca v tej področni ligi iz leta v leto krepi, saj tekmovanje privablja tudi moštva iz drugih

Končnemu uspehu ekipe Buscotrade so prispevali na prvi deski M. Oberč 4,5 točke iz sedmih partij, na drugi V. Urbanc 4,5 (9), na tretji A. Grum 6 (9), na četrti B. Bajec 5,5 točke (9) in kot rezerva še I. Hodžič pol točke iz ene partije. S temi dosežki smo bili nagrajeni tudi kot posamezniki: A. Grum je dobil srebrno medaljo, M. Oberč in V. Urbanc pa sta se okitila z bronastima odličjema. Odlično je igral tudi I. Rojs (Pecos Pub), na drugi deski svoje ekipe je dosegel rezultat 5 tč.(7), kar mu je prineslo zlato medaljo. Njegovi soigralci so igrali za spoznanje slabše: S. Rijavec 2 tč (7), N. Jukan 4 (7), M. Mihelič 3,5 (9), D. Jukan 1 (4), G. Banfi 0,5 (1) in M. Tunjič 0 (1).

Naša tretja ekipa je pod imenom Trzinske skerce nastopala v tretji ligi in si v devetih dvobojih priigrala 15 točk ter s tem končno 12. mesto med 14 ekipami. Sestavljali so jo F. Banko, J. Andlovic, S. Mlakar, I. Varga, V. Cvjetinovič in I. Reberšek. Zadnji teden minulega meseca je bil na sporedu tradicionalni zaključni turnir vseh moštev, ki so nastopala v celotni Domžalsko-kamniški ligi. V pospešenem tempu (15 minut za igralca na partijo) se je pomerilo 25 ekip, Trzinci smo zopet sodelovali s tremi. Samo tekmovanje je trajalo dobre tri ure, saj je bila v avli OŠ Komenda kar velika gneča, kar je upočasnjevalo igranje. Po pričakovanju je po petih kolicah švicarskega sistema določanja nasprotnikov s 17,5 točkami premočno zmagala ekipa Črni vitezi (Podpeč), ki je imela dejansko najmočnejše tekmovalce. Za njo sta se na drugo in tretje mesto uvrstili moštvi ŠD Domžale (14,5 tč) ter Sahara Dogs (14 tč).

Najbolje uvrščena trzinska ekipa so bili (kot po navadi) igralci Pecos Puba (M. Tunjič, N. Jukan, I. Rojs in G. Banfi), ki so z dvanajstimi točkami pristali na visokem petem mestu. Trzinske skerce (J. Andlovic, S. Mlakar, I. Varga, V. Cvjetinovič in I. Reberšek) so osvojile 19. mesto, razočarali pa smo šahisti Buscotrade, ki smo (v nepopolni sestavi) zasedli šele dvainvajseto mesto.

Andrej Grum

Članice Naših vezi v knjižnici

V torek, 13.11., smo članice Naših vezi obiskale knjižnico v Trzinu. Knjižničarka Majda nam je prijazno razkazala knjižnico in nam poiskala revije in knjige, ki so nas zanimalo, to je knjige in revije o cvetju, živalih in še druge. Skoraj dve uri smo si ogledovale revije in knjige. Nekatere članice so bile prvič v knjižnici. Vse smo bile navdušene nad urejenostjo in svetlimi prostori. Zelo smo zadovoljne z vsem, kar nam nudi Občina, posebno s tem, da imamo lahko srečanja v dvoranici v pritličju, ker nekatere članice težko hodijo. Uporabljamo tudi občinsko kuhinjo, da skuhamo kavo in čaj in se počutimo kot doma.

Šolanje za sovoditeljico Naših vezi je končala tudi Maša, ki bo v veliko pomoč pri vodenju skupine. Maša je zaposlena in bi lažje vodila skupino popoldan. Zato se pripravljamo za ustanovitev še tretje skupine, ki bi bila popoldan. Skupino Naše vezi sta ustanovili Jožica Kurent in Helena Ogorelec 7.1.2003 in bo kmalu praznovala peto obletnico.

V prejšnjem Odsevu smo dali Vabilo za nove člane v MD Jesenski cvet in sporočamo, da smo prejeli novega prijetnega člana in članico.

Ponovno vabimo, da se nam pridružite v skupino Naše vezi.

Voditeljica Naših vezi **Jožica Trstenjak**

Orientacijska sezona je končana

Orientacijska tekmovalna sezona 2007 se je končala. Bila je naporna, a tudi zelo uspešna, predvsem v precizni orientaciji. Dobili smo svetovnega prvaka, trije Trzinci so osvojili ekipno tretje mesto na evropskem prvenstvu, da ne omenjamo vseh naslovov, osvojenih v Slovensko-hrvaški Pre-O ligi (skupno ligaško tekmovanje v precizni orientaciji), v Slovenski Pre-O ligi, na državnem prvenstvu in na vseh drugih tekmovanjih. Med te lahko prištejemo tudi uspeh na tekmovanju v Benetkah, kjer smo tekmovalno sezono letos tudi uradno zaključili.

Tokrat nas je v Benetkah tekmovalo osem članov kluba, od tega šest na tradicionalnem Beneškem orientacijskem mitingu in dva na prvem Trail-O Meetingu v precizni orientaciji. Tek s karto v rokah po labirintnih ulicah starega mesta, polnih izgubljenih turistov, daje tekmovalcem vedno poseben občutek, zaradi katerega se tega tekmovanja udeležuje vse več in več tekmovalcev iz celega sveta. Tudi tokrat se jih je zbralo okoli 3000. Sončno vreme z okoli 15°C je bilo odlično za tekmovalce, ki so se po tekmovanju raztepli med mestne znamenitosti, saj si jih med tekmovanjem sploh niso mogli ogledati. Nekateri tekmovalci so zaradi svojih dosežkov morali počakati tudi na uradno podelitev priznanj, med njimi tudi Krešo Keresteš, ki je osvojil naslov zmagovalca beneškega Trail-O Meetinga, tekmovanja v precizni orientaciji.

S koncem sezone se aktivnosti v klubu niso končale. Za potrebno pripravljenost na naslednjo tekmovalno sezono, ki se bo pričela v začetku marca 2008, se že pripravljamo. Tako imamo redne treninge v telovadnici OŠ Trzin, ob vikendih pa se udeležujemo tre-

ning tekmovanj Zimske lige. Prva tri tekmovanja na domžalskem Šumberku, na Rašici in pri Logatcu so že za nami. Čaka nas še veliko tekmovanj Zimske lige, ki bodo potekala tudi v snegu, zadnje tekmovanje pa bo 2. marca 2008 v Trzinu, kjer se bo ta liga tudi zaključila.

Orientacijski klub Trzin

*Vsem občanom Trzina in bralcem Odseva
v prihajajočem letu 2008
želimo predvsem veliko zdravja in dobre volje.
Orientacijski klub Trzin*

Se zavedamo, kako pomembna je zdrava prehrana?

Zaradi onesnaženja okolja se ljudje srečujemo z vrsto težav, začenši z alergijami in neplodnostjo, pa vse do raka in predčasne smrti. Otroci vseh starostnih skupin so za te nevarnosti še posebej dovzetni, verjetno zato, ker življenjsko pomembni organi do petega leta starosti še niso popolnoma izoblikovani. Razen tega zaužijejo mladi ljudje ustrezno svoji telesni teži več tekočine in hrane ter vdihavajo več zraka.

Škodljive snovi (pesticidi, umetna gnojila ...) lahko ogrožajo zarodek v materinem telesu in izzovejo splav, iznakaženost ali kasnejše zdravstvene posledice. Res je do sedaj umrljivost otrok najnižja, toda čedalje več otrok trpi zaradi astme in kroničnih težav dihalnih poti.

Pred desetimi leti so o prednostih ekološke pridelave in naravnih izdelkov še dvomili. Danes obstaja že stotine študij, ki s številkami dokazujejo, koliko boljša so eko živila: tretjina več suhe snovi, celo do 50% več antioksidantov in drugih zdravilnih snovi, za tretjino več vitaminov in rudnin ter desetkrat manjše breme toksičnih snovi.

Svet priznava, da je ekološka pridelava pomemben trend, ki zagotavlja kakovostno hrano, odpravlja številne bolezni sodobnega časa, predstavlja odlično priložnost za zaposlovanje in prispeva k varovanju okolja. Emisije toplogrednih plinov pri ekološkem kmetijstvu so za 60% nižje. Vzrok za to je visoka poraba umetnih gnojil in uvoz

krmnih rastlin za potrebe konvencionalnega kmetovanja.

Ekološko kmetijstvo je način kmetovanja, ki v pridelavi hrane temelji na ravnovesju v naravi in tako ohranja raznolikost živega sveta. V tem naravnem načinu kmetovanja pa je prepovedana tudi uporaba gensko spremenjenih organizmov.

Na OŠ Trzin se dobro zavedamo pomena zdrave prehrane, zato smo se v okviru ekološke vključili v projekt Zdravo življenje.

Cilji omenjenega projekta so osveščanje učencev o pomenu zdrave in uravnovešene prehrane za rast in razvoj. Učenci se bodo učili sestavljati uravnovešeni jedilniki, spoznali bodo prehransko piramido, obiskali ekokmetijo in se seznanili z načinom ekološkega pridelovanja hrane, spoznavali pozitivne in negativne vplive poživil na človeka ter pomen začimbni rastlin v prehrani. Spodbujali bomo učence, da posegajo po

sadju in zelenjavi, jih navajali, da jedo večkrat na dan (pet obrokov), jih spodbujali, da zaužijejo dovolj tekočine, nadomeščali sladke in gazirane pijače s čaji in vodo ter spodbujali učence, da dnevno zaužijejo priporočljivo količino ogljikovih hidratov, beljakovin in maščob.

S prvošolčki smo že obiskali Hišo kruha, kjer so nam predstavili potek peke kruha na tradicionalen način, nas poučili o sestavi in vrednosti žit, učenci pa so nato še zamislili in spekli kruh iz polnovredne ekološke moke. V tem šolskem letu pa bomo začeli tudi z uvajanjem ekoloških malic.

Živimo, kolikor je le mogoče, v harmoniji z naravo, da bomo našli resnično kakovost življenja! Odločitev, da sprejmemo naravno uravnovešeno prehrano in sledimo sporočilom lastnega telesa, mora biti svobodna in namenska. Zdravje, tako kot bolezen, nikoli ne prizadene samo enega organa, temveč je vedno povezano z našim odnosom do življenja, našim okoljem in načinom življenja.

Če poznamo povezavo med prehrano in zdravjem, lažje razumemo poudarek, da je odgovornost za naše dobro počutje v naših rokah in ne v rokah avtoritet na področju zdravja. Zdravnik ali terapevt je podoben gorskemu vodniku. Lahko nas vodi in nam kaže pot, ne more pa nas nositi. Pot moramo prehoditi sami.

Koordinatorja ekološke
Aleš Šporn in Nancy Vake

Stvari postavljene na pravo mesto

Pozdravljeni, krajevni sodržavljani! Vse bolj ugotavljam, da je vreme ena redkih tematik, ki se je bralci (in seveda tudi bralke!) ne izogibajo, predvsem pa je kot nalašč za začetek dialoga z neznancem. Kljub temu da nas je v občini toliko, kot v eni manjših ljubljanskih sosesk, pa nas je še vedno polno neznancev. Dnevi, ki so pred nami, nam ponujajo izvrstno priložnost za sklepanje novih znanstev, če smo le sami za to. A kaj, ko je tudi v teh krajih veliko ljudi, ki raje, kot da bi pozdravili sokrajana ali celo soseda, gledajo v tla ali v stran. Tudi sam sem že doživel, da je šla soseda v najvišje nadstropje bloka raje peš, kot pa da bi se drznila peljati v dvigalu z »zloglasnim« očetom treh otrok! Pustimo to in se vrnimo k »vremenoznanstvu«, ki je ena tistih reči, o kateri ve vsak vsaj nekaj, še posebej na krajevni ravni, če le hodi okrog z odprtimi očmi in dobro voljo. Ja, prav ste prebrali, slednja je še kako pomembna, zlasti v teh dneh, ko temnina najbolj prevladuje nad svetlino. Zato si moramo pač sami na primeren način dodatno osvetliti decembrske dni, sicer pa so tudi tem šteti dnevi, čeprav bomo vstopili v koledarsko zimo šele v nedeljo, 23. tega meseca, v jutranjih urah. In če bo takrat s soncem bolj pičlo, se še vedno lahko zanesemo na Luno, ki nas bo »uščipnila« (polni luni pravimo tudi ščip) ravno dan pred božičem. Tako torej, da boste vedeli, od kod bo prihajala dodatna svetloba v najbolj temnih dneh leta.

V našem bližnjem velemestu, kjer so menda doma Žabarji (letos jim baje kožica med prsti bolj slabo raste, saj je bilo do sedaj malo meglenih dni) in kjer je med državnimi svetniki tudi naš »svetli« župan, in sicer kot vodja Interesne skupine negospodarskih dejavnosti ter predstavnik za področje kulture in športa (za slabo vreme in vse drugo, z vremenom povezano, ga torej ne smemo kriviti!), so že v začetku meseca poskrbeli za dodatno svetlobo s tisočeriimi lučnimi okrepitevami. Trzinci pa smo morali še malo počakati. Sicer pa luči na trzinski magistralki vse leto »sekajo« na polno, tako da med vožnjo po njej nikar ne pomislite, da boste uzrli kakšno zvezdo. Sicer je na tej cesti precej več zvezd na samem cestišču, kakor pa na nebu! Od tomačevskega križišča do križišča z Brnčičevo je to cesta, rezervirana za motorna vozila, zato velja pravilo voznega in prehitevalnega pasu. Od omenjenega križišča dalje v smeri Trzina pa je ta cesta vpadnica in sta torej oba pasova vozna, torej izenačena. Če ste morda kdaj poskusili voziti od Črnuč dalje po levem voznem pasu v skladu z največjo dovoljeno hitrostjo, potem ste se gotovo vprašali, če ste življenjsko ali vsaj nevarno zavarovani. Ta »presvetli« cestni odsek je namreč tipičen odraz slovenske »ljudske« kulture, katere sestavni del so sočne psovke in žaljivke ter kultura srednjega prsta, trobljenja in bliskanja z dolgimi lučmi. Slednje nas bolj spominja na noč dolgih nožev! Sicer pa pravi ena od ljudskih krilatic, da imajo na primer vozniki znamke avtomobilov, katerih salon je menda med najvišjimi trzinskimi stavbami, svoje jeklene konjičke kot podaljšek ..., no, saj veste česa (upam, da otroci ne berejo te rubrike). Na vas pa je, da ocenite, koliko v resnici drži omenjena ljudska modrost!

Ajaj, spet sem zašel proč od vremena in se sekiram za prazen nič, pa saj smo v rubriki Vremenska sekirica, kamor spada tudi vsakdanje »sekiranje«. Vremenoslovsko gledano smo že pošteno v zimi. Že vse od začetka decembra smo namreč v meteorološki zimi. Mi pa poglejmo še malo nazaj, v november oziroma zadnji mesec jesenskega vremenskega trojčka. Tako kot prva dva jesenska meseca, so bile tudi v tretjem temperature v večjem delu Slovenije pod dolgoletnim povprečjem. Na naše veselje pa je izstopala predvsem Ljubljanska kotlina, kjer je »primanjkovalo« megle. Novembra smo torej imeli precej več sonca kot ponavadi, po uradnih podatkih (ARSO) kar za 60 %, zato je bilo tudi nekoliko tople-

je od dolgoletnega povprečja. Vendar je bilo več kot 20 dni s temperaturo nižjo ali enako 0 °C. Prehladno je bilo predvsem v vzpetem svetu severozahodne Slovenije. Padavinsko je bil minuli mesec (preglednica) precej podhranjen, v Trzinu nismo dobili niti 40 litrov vode (čeprav je deževalo deset dni) oziroma manj kot tretjino običajne novembrske količine. Vendar pa mu tega nikakor ne zamerimo, saj sta bila prva dva z močjo več kot dobro založena. So nas pa tokrat nesli Domžalčani, zato pa smo prehiteli Ljubljance in (po novem Pučnikove) Brničane. Sicer pa nam je postregel prav z vsem - na začetku s toploto in precej sonca, bilo je nekaj pravih zimskih dni s snegom do nižin (Trzinci smo bili deležni le vzorčnih količin, pa vendarle smo ga vsaj videli!). Prav ob koncu meseca (29. 11.) smo imeli tudi ledeni dan. Mednje štejemo tiste, ko se živo srebro ves dan ne dvigne nad ledišče, pogostejši pa so na vi-

Najlepši sprehodi so pozimi, ko nam pod nogami hrešči. Takole je bilo pred dvema letoma na cesti od Jabel v Dolgo dolino. (Foto: T.M)

šku zime. 9. 11. je ob prehodu hladne fronte padala sodra in pobelila tla, slišati pa je bilo tudi grmenje. Devet dni smo imeli slano (in z njo jutranje praskanje vetrobranskih stekel...), megle pa le osem, zadnji dan meseca (petek) pa čarobno ivje, saj je bila plast megle izjemno tanka. Za minulo jesen velja, da je vreme končno postavilo stvari na pravo mesto, saj se je končalo več kot leto dni trajajoče pretoplo obdobje. Jesenski mesečni trojček je zaznamovalo povprečno toplo oziroma pričakovano vreme, skoraj za petino več pa je bilo padavin. Morda se nam je zdela minula jesen hladnejša zaradi tega, ker še pomnimo lanskoletno izjemno toplo, ko so iz meseca v mesec padali temperaturni rekordi. Če odmislimo območja septembrskih poplav, bomo povsod drugod letošnjo meteorološko jesen ohranili v lepem spominu. Ampak koga sploh še zanima minulo vreme?

Upamo, da ste v tem zadnjem mesecu leta ujeli kakšno od kar nekaj neponovljivih jutranjih in večernih zarj. Z njimi nam je postregel že Miklavž (ljudska modrost pravi, da je zarja posledica peke piškotov ...), ne bomo pa se jih branili niti za božič ali na novoletni dan. Nekaj upanja je tudi še za sneg, konec koncev je v Dolgi dolini vse pripravljeno za odprte letošnje smučarske sezone. Če kaj, je vsako leto zanimiva prav snežna uganka oziroma pričakovanje snega. Za vzorec smo ga imeli že minuli mesec, zanj pa bomo trepetali še vse do konca leta. Kljub temu da smo v času najtemnejših dni, je morda prav decembra uprtih v nebo toliko oči, kot noben drug mesec v letu. In to ne le v pričakovanju dobrih, bradatih mož, temveč tudi v upanju na dolgo pričakovani ples snežink. Na koncu leta in prispevka smo, ostane nam le še vremenski pozdrav - proti večeru se bo stemnilo do nižin, in pa seveda novoletna čestitka.

*NIČESAR NE VIDIMO PRITI,
A VENDAR ČUTIMO VSI.
NEKAJ OD NAS ODHAJA
IN DRUGO NAM SEGA V DLANI.*

Fajn bod' te in se dobro »vremenajte« tudi v letu 2008!

Trzinčanov Miha,
občinski vremenski svetnik

Padavine na izbranih merilnih postajah novembra in jeseni 2007
(v mm oziroma litrih/m²).

POSTAJA/OBDOBJE	november 2007	jesen (sep.-nov.) 07
Trzin	38	429
Domžale	40	403
Ljubljana	33	-
Letališče Brnik	36	-

Vir: Slovenski meteorološki forum, ARSO.

Naša dopisnica na Afriško-evropskem mladinskem vrhu

Med našimi občani je kar nekaj pomembnih osebnosti, še več pa takih, ki so lahko tako ali drugače zanimivi tudi za druge občane. V našem glasilu poskušamo vedno znova predstaviti katerega od njih, vesele pa nas, da je tudi v vrstah članov uredništva nekaj nadebudnih posameznikov, ki si s svojo dejavnostjo zaslužijo tudi pozornost drugih. Med nami je Mateja Erčulj, ki je zelo dejavna v različnih organizacijah, še zlasti mladinskih. Pred kratkim je bila na pomembni konferenci v Lizboni, zato je tudi za bralce Odseva na kratko opisala, kaj je tam počela.

Danes, ko berete Odsev, so novice o afriško-evropskem vrhu, ki se je odvijal v začetku decembra na Portugalskem, najverjetneje že pozabljene, saj Slovenija v svoji zgodovini ni bila neposredno povezana z dogajanjem na črni celini. Vendar pa Slovenija kot polnopravna članica Evropske unije vstopa tudi v odnose z Afriko oziroma z Afriško unijo, tako da se je evropsko-afriškega vrha ter pogovorov o miru in varnosti, razvoju, trgovini in regionalnem povezovanju, dobrem upravljanju, podnebnih spremembah, znanosti in migraciji seveda udeležil tudi slovenski premier Janez Janša.

Toda pričujoči zapis ni namenjen besedam o tem, kakšne strategije in smernice so sprejeli voditelji Afrike in Evropske unije, temveč bom spregovorila o strategijah in deklaraciji, ki smo jih sprejeli **mladi udeleženci** evropsko-afriškega mladinskega vrha. Mladi, ki delujemo v nacionalnih mladinskih organizacijah v Evropi in Afriki, smo namreč v Lizboni imeli svoje zasedanje (ki je časovno sovpadalo z zasedanjem voditeljev), pogovarjali pa smo se o temah, ki zbudajo skrb tudi našim »odraslim« politikom. V treh dneh trdega dela smo pripravili deklaracijo, v kateri smo izpostavili cilje novega tisočletja, demokratičnost v procesih odločanja, globalizacijo in socialno-ekonomski razvoj, človekove pravice, klimatske spremembe, migracije in medkulturni dialog, možnosti zaposlovanja in strategije za mladinsko sodelovanje.

Več kot 250 mladih iz obeh celin se nas je zbralo in skušalo z deklaracijo voditelje držav opozoriti na tematike, ki najbolj vplivajo na naše življenjsko obdobje. Tako smo se največ pogovarjali o možnostih študija v državah Evropske unije in Afrike, pri čemer smo ugotovili, da imajo mladi iz Afrike ogromno težav, če si želijo študirati v Evropi. V deklaraciji smo izpostavili možnosti izobraževanja in zaposlovanja mladih, pri čemer imajo mladi v Afriki pogosto podobne težave kot mladi v Evropi. Veliko

smo se pogovarjali o vzdrževanju miru ter socialno-ekonomskem razvoju. Ugotavljali smo tudi, kako zmanjšati negativne vplive globalizacije in okrepiti njene pozitivne plati, kako povečati medkulturni dialog in spoštovanje do raznorodnih kultur. Da ne bi vse ostalo samo pri besedah, zapisanih v deklaraciji, smo oblikovali tudi ideje za aktivnosti na vseh obravnavanih področjih. Hkrati s strategijami, zapisanimi v deklaraciji, pa smo se veliko pogovarjali tudi o težavah z vizami, ki jih imajo vsi afriški državljani, ki si želijo pripotovati v Evropo. Kar nekaj prijavljenih udeležencev se vrha v Lizboni ni moglo udeležiti, zato ker niso dobili vize. Ravno zato smo voditelje držav v posebni izjavi pozvali, da začnejo s procesi, ki bodo omogočali lažjo migracijo afriške mladine v evropske države. Da mladi danes oblikujemo jutrišnjo prihodnost in da se bo naš glas res slišal tudi med voditelji držav, sta nam zatrdila tako predsednik Evropske komisije, Jose Manu-

el Durao Barroso, kot tudi premier Portugalske, Josie Socrates, ki sta bila dva izmed pomembnih govornikov končnega zasedanja. Tudi predstavniki Afriške unije so izpostavili pomen sodelovanja, dialoga in povezovanja obeh kontinentov. Pomemben pečat evropsko-afriškemu mladinskemu vrhu je dal še predsednik Portugalske Anbal Cavaco Silva, ki je bil med drugim gostitelj tega srečanja.

Med mladimi udeleženci evropsko-afriškega vrha so se spletle mnoge vezi, ki bodo plemenitile bodoče sodelovanje. Med spoznavanjem drug drugega, preko dela kot tudi preko zabave, smo začeli razumeti raznolikost kultur posameznih narodov, spoznavali smo prednosti, težave, želje, hrepenjenja in cilje drug drugega, med nekaterimi udeleženci so se spletle še ljubeče vezi ... In glede na to, da (kot pravi star pregovor) na mladih svet stoji, se nam za prihodnost evropsko-afriškega sodelovanja ni treba bati.

Besedilo in foto: **Mateja Erčulj**

Uspešno leto 2007

Ob pogledu v leto 2007 smo lahko člani Kulturno umetniškega društva Franca Kotarja Trzin zelo zadovoljni. Izpeljali smo mnoge projekte, ki smo si jih zastavili.

V sezoni 2006/2007 smo začeli s predstavo Za god sv. Miklavža, s katero smo tudi gostovali, v mesecu marcu smo pripravili recitacije za naše mamice, sledila je celovečerna predstava - musical Čarovnik iz Oza. V tekočem letu smo sodelovali tudi na občinskih proslavah, ki so bile prav tako zelo uspešne in dobro obiskane.

Vsem ciljem pa ne bi mogli priti do konca, če nam na pomoč ne bi priskočili mnogi sponzorji: podjetja in tudi posamezniki. Zato se ob koncu leta zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli priskočili na pomoč našemu društvu ter nam s svojimi dejanji pomagali uresničiti ideje. KUD Franca Kotarja Trzin želi vsem uspešno novo leto. Naj vaša dejanja leto 2008 zaznamujejo z dobrimi dosežki, ki bodo razveseljevali vas in vse okoli vas!

Urša Slapar

Prva svetovna vojna in boj za meje po njej

V letu 2008 bo minilo 90 let od konca prve svetovne vojne, vojne, ki je zaznamovala slovenske domove z množico padlih vojakov in izgubo slovenskega ozemlja. Medobčinski muzej Kamnik vam bo v Centru Ivana Hribarja v Trzinu ta čas predstavil unikatno zbirko razglednic prof. Milana Škrabca. Na razstavi bo poleg drugega gradiva predstavljeno 140 razglednic, ki nam prikazujejo 1. svetovno vojno in boje za meje po koncu prve svetovne vojne. Razglednice, kakor tudi vsebina na njih, nam približajo vsakdanjo, človeško plat doživljanja teh usodnih trenutkov v zgodovini slovenskega naroda.

Prva svetovna vojna je spremenila tudi podobo slovenskih mest in vasi, ki niso bili v neposrednem stiku z bojišči. Kraji v bližini železniške proge, glavnih cest in Ljubljane s prometnim križiščem so bili primerni za namestitev vojaških enot, v katerih so se mobiliziranci pripravljali na vojno. V Trzinu je bilo na primer tudi vojaško letališče. Mobilizacije, motena oskrba z živili, obvezna oddaja dobrin, nastanjenost vojaštva, begunci, nenazadnje tudi odvzem cerkvenih zvonov za vojaške potrebe leta 1917

so bile podobe iz vsakdanjega življenja ljudi v zaledju.

Po koncu 1. svetovne vojne leta 1918 se je slovensko ozemlje srečevalo z drugačnimi težavami. Vojno so zaključile mirovne konference v letih 1919-1920. Med drugimi je bila podpisana mirovna pogodba z Nemčijo v Versaillesu 28. junija 1919 in z Avstrijo v Saint-Germainu 10. septembra 1919. Po določilih mirovnih pogojev so na območju Avstro-Ogrske nastale nove nacionalne države, Italija je zasedla ozemlja, navedena v Londonskem sporazumu. V bojih za jugoslovansko (slovensko) mejo na severu je imel odločilno vlogo general Rudolf Maister - Vojanov s svojimi borci. V Državi SHS in kasneje v Kraljevini SHS je bila združena večina Slovencev, tretjina slovenskega ozemlja pa je bila po določilih Londonskega sporazuma, po bojih za Koroško in koroškem plebiscitu ter po mirovnih pogodbah z Avstrijo in Italijo ostala zunaj državnih meja.

Obstoječo razstavo bi želeli dopolniti z gradivom, ki ga hranite po vaših domovih: z razglednicami, fotografijami vojakov, spominki, pisanimi spomini ali dokumenti iz 1. svetovne vojne. Prav tako bi seveda bilo zanimivo tudi gradivo iz časa po koncu vojne, ko so se bili boji na severni meji z Maistrom in njegovimi borci.

Gradivo, ki bi ga bili pripravljene začasno posoditi za razstavo, bi postavili v posebnih vitrinah v razstavišču Centra Ivana Hribarja v Trzinu.

Upamo in želimo, da se boste odzvali našemu vabilu k skupnemu spoznavanju zgodovine Trzina. Gradivo bi bilo potrebno zbrati do 15. januarja 2008.

Vse informacije so vam na voljo pri Medobčinskem muzeju Kamnik, Muzejska pot 3 v Kamniku pri mag. Zori Torkar na telefonski številki 8317 - 647 ali na elektronskem naslovu zora.torkar@guest.arnes.si.

Vabljeni k sodelovanju! **Zora Torkar**, Medobčinski muzej Kamnik

Nove zlate medalje za Pevca

Tomaž Pevec še kar naprej pobira zlate medalje na različnih sejmih za svojo inovacijo, to je plovilo na podvodnih krilih Tsunami. Tako je pred kratkim kar po pošti prejel še eno medaljo iz sejma v Londonu, na seznamu britanskih inovatorjev pa je v kategoriji tujci uvrščen med najboljše inovacije z dvojno zlato medaljo. Za Tomaževo plovilo pa je veliko zanimanja tudi v tuji javnosti. Tako je naš urednik, Miro Štebe, na željo tujih urednikov pripravil prispevek o Tomažu za CNN, prav tako pa ga je predstavil v Slovenskem magazinu in Naši kroniki.

Mateja Erčulj

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU ZA DECEMBER 2007 IN JANUAR 2008

22. 12. 2007	od 10.00 dalje	RCL, TD Kanja	Podeželje v prazničnem mestu - sod. v sej. ponudbi in delavnicah; Litija, Valvazorjev trg
26. 12. 2007	ob 19:00	Občina in KUD	Slavnostna akademija v dvorani KUD-a Franca Kotarja
12. 1. 2008	ob 17:00	TD Kanja	Jubilejni 20. koncert MPS Mavrica; Slov. filharmonija
17. 1. 2008		Župan, Občina	Literarni večer v dvorani Marjance Ručigaj
24. do 27. 1. 2008		TZS, TD Kanja	Promocija in delavnice; GR Ljubljana
25. 1. 2008		DU Žerjavčki Trzin	Predavanje v dvorani Marjance Ručigaj
2. 2. 2007		TD Kanja	IX. PUSTNI KARNEVAL

Opombe: Več informacij o pridetvah PD Onger dobite na spletni strani www.onger.org. Dodatne informacije o prireditvah so na voljo tudi v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski c.12f in po telefonu številka 01/564 47 30.

SREČNO 2008